

UJKOR

LAPOK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

II. Fhg. Albrecht-út 8.

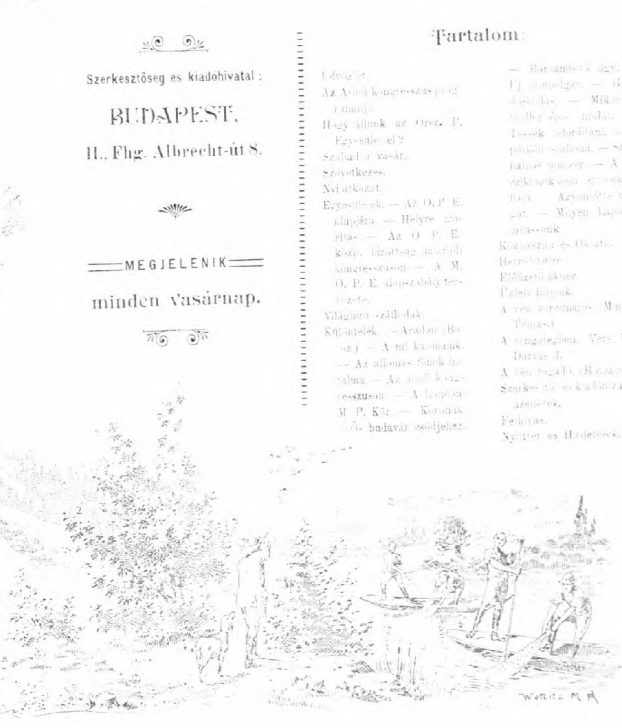
== MEGJELENIK ==

minden vasárnap.

Fartalom:

- Boranió-ügy. —
- Új szomszéd. — Gény-
díszítés. — Mikor a
szüretelés kezd. —
- Tiszta szélhámos. — A
párizsi szélhámos. — Szél-
hámos szünet. — A bi-
széklakegyetem szünet-
napja. — Agyonfűző me-
szár. — Magyar Lapokat
írásunk.
- Közhasznú és Okos.
Hírlapok.
- Előfizetőkhez.
- Csaló hírek.
- A vonószorosítás. Minden
Téma-díj.
- A ringelstein. Vers. Irta
Darvas J.
- A 1861. évi (Borsod) és
Szerkesztői és kiadóhivatali
ajánlatok.
- Feltámasztás.
- Nyitór és Hírlapok.

Wentz M. M.

FELHÍVÁS.

A szak- és kartársainkhoz!

Midőn a magyar vendéglősök országos tanácsot ülnek és pinczér-kartársaink azzal kapcsolatosan a helyzetünk javítását, s jövő boldogulásunkat célzó szép alkotás: az *O. P. E. létesítése* érdekében kettőzött erővel veszik fel újból a mozgalom fonálát: amidőn t. vendéglős szaktársaink és a pinczér-kartársak kölesönös érdekeik megóvása, s bajaik orvoslása végett — *habár nem is közös uton és fedél alatt* — de közös céltől vezérelve az aktív munkalkodás terére leptek, nekünk is van néhány őszinte szavunk saját műhelyünköl a t. szak- és kartársakhoz!

Lapunk: az „**Ujkor-Lapok**”-nak az *O. P. E.* létesítésének, a hazai pinczér-ség és szakiparunk ügyeinek felkarolása adott életet. Megjelenésének első perczetől kezdve mind e mai napig következetesen és kizárólag *csak az ügynek* szentelte összes munkásságát, nem tantorodva meg sem az *elismerés* hízelgo szavától, sem az irigység szülte negligálástól, vagy *kicsinyléstől*, a küzdelmeink közepett számos oldalról sajnósan tapasztalt *közönytől*! Haladtunk a megkezdett *egyenes* utunkon: a *tisztesség útján* szerény és jutalmat nem kérő munkássággal! Nem lestük a zsíros kunczot, min! — *tisztelet a kivételnek* — mai napság annyit arunk teszi és nem tömjénezünk a **szereplési viszketegségben szenvedő nagyoknak** csak azért, hogy felsőbbségük fényében és melegeben sülkérezhessünk s osztozkodhassunk az anyagi haszonban! De viszont ezzel szemben oltalmunkba vettük a hatóság vagy bárki ellenében is az üldözöttet, a bántalmazottat, a leggyöngéibet a leghatalmasabb, a legkisebbit a legnagyobb ellen is kivétel nélkül, ha igazságos volt ügyük szak- és kartársainknak.

Ettől az utól nem térünk le egy pillantra sem: kilüszött cselünket: szakiparunk fellendítésének előmozdítását és kartársaink jobb jövőjére irányuló törekvésünkkel sohasem tévesztettük szem elől.

De éppen mert ezt a nehéz és rögös utat választottuk, nem is lehettek eddig oly mérvű anyagi sikereink, amelyek legkevésbé is aranyban állottak volna kötelességeink farsztó és hűséges teljesítésével, valamint lapunkért hozott tetemes pénzajánlatainkkal!

De meg volt és meg van az az erős reményünk, hogy szilárd kirtartasunk mellett végre is följogjak ismerni t. szak- és kartársaink az „**Ujkor-Lapok**” önzellen és egyedül az ő ügyük és szakiparunk összerdekeinek szentelt munkásságát, becsületes és nyílt intenciót, és magukénak fogják azt vallani, mint az ő szervezetükkel és érdekeikkel egybenölt organumot. És erre nézve rendelkezünk mindazon szellemi feltételekkel, a melyek hivatásunk helyes és sikeres betöltésére bennünket képesítének. Az „**Ujkor-Lapok**” **ugyanis hazánkban az egyetlen ily irányú szaklap, mely hetenként jelenik meg, szakiparunk mindenágát és fontosabb tudói valóit felölelő tartalommal.** Harom éves fennállása alatt nem kíméltünk sem fáradságokat, sem anyagi erőnket szinte meghaladó költségeit, hogy az „**Ujkor-Lapok**”-at *szóvalban léteiben és közzétételében olyan színvonalra emeljük, amely bármely más hazai iparág szaklapjával bármely vetélkedhetik.*

És a törekvésünk fog bennünket a jövőben is vezérelni. Ettől az utól, ezektől az elvektől ezután sem fogunk egy hajszálynira sem eltérni. És feut kitejezett reményünk és bizalmunk adja meg nekünk az erőt a további munkánkhoz!

Ezen az alapon kéri és reméli az „**Ujkor-Lapok**” t. **szak- és kartársainak** *egész összességének szíves együttműködését, közlési és anyagi támogatását!*

Mindenkor az lesz fő törekvésünk, hogy arra ra szolgáljunk!

Az Ujkor-Lapok Szerkesztősége

EGYESÜLT
ERŐVEL!

UJKOR-LAPOK

ÖSSZETARTÁS-
BAN AZ ERŐ!

Vendéglősök, kávéosk, pinczerek szak- és társadalmi heti közlönye.

A SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉOSK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉSESGÉDEK ORSZÁGOS NYUGDJE EGYESÜLTE. — A „ORSZÁGOS VENDÉGLŐS-SZÖVETSÉG” ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁGÁNAK — A LÉTESÍTENDŐ „ORSZ. PINCZÉR-EGYESÜLET” KÖZPONTI ÉS ÖSSZES MOZGALMI BIZOTTSÁGAI ÉS ASZTALTÁRSASÁGAINAK — S A LONDONI MAGYAR PINCZÉR KÖRNEK HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár belföldön: Egész év 12 kor. Félév 6 kor.
Negyedév 3 kor. Egyes szám 30 fill.
Előfizetési ár külföldön: Egész év 14 kor. 50 fill.
Félév 7 kor. 25 fill. Negyedév 3 kor. 65 fill.

FELELŐS-SZERKESZTŐ:
FLÓR GYÖZŐ.

Szerkesztőség: (hoválya szellemi részét illető közlemények és tudósítások intézendők) és **Kiadóhivatal:** (hová az előfizetési pénzek küldendők.) Budapest, II. Fhg. Albrecht-ut 8.

Üdöy a kongresszusnak!

Kiket az emberi szív oltári fénye, a szeretet vezérelt a szabadságot vértanu halált halt tizenhárom városába; kik itt, egy magasztos eszmét, a szeretet eszméjét diadala vinni jöttek egybe, — szaktársaink! Üdvözlünk benneteket!

Üdvözlünk benneteket lelkünk, szívünk melegével és őszinte kartársi szeretetünkkel! S kívánjuk, hogy valósuljon meg az a cél, amely titeket ezen városnak, a szabadság hősk emléke iránti igaz hazafini kegyelettel megszentelt légkörébe vont. És vajna úgy történe ez a megvalósulás, ahogy azt mi óhajtjuk és amint azt szaktársadalmunk érdeke megkívánja.

Minden emberi érdeket szolgáló s e célból alkotott és alkotandó intézmény alapját a szeretet képezi. Ezen alapszának az államokat és birodalmakat képező társadalmak s a társadalmak kebelében létező testületek és körök. Ebből indul és fejlődik a minden jóra, nemésre és szépre való törekvés.

A szeretet egyik legfontosabb tényező, minden oly természeti törekvések és mozgalmaknál amelyeknek célja, hogy az emberek a saját érdekük szempontjából egymást mind szorosabb körbe összefűzzék. S ezen legfontosabb tényező: a szeretet érzésének teljes és legnemesebb kifejlődése szolgálhat legbiztosabb alapot arra, hogy az egyesülni óhajtok közös eszméje megvalósuljon.

A legszebb parancs: »Szeressétek egymást,« megvalósulása az emberi nem haladásának ma már nem a legtávolabbi jövőjében fe-

szik. Amint ezt a társadalmi osztályok mai rendszertelenségei engedik következtetni; ennek bekövetkezéséről már nem nagy idő választ el bennünket. Minél akutabbak és égetőbbek a bajok; annál előbb van kilátás az azok rendezését és megszüntetését célzó kérdések egyetemes, és helyes megoldására.

Mi ezél vezérelt szaktársainkat az ide való jövetelükben? Nem-e az iparágunk nélk helyzetének szanalása?

Az előre hirdett nagygyűlés idejét, ha a szakiparunk érdekében közös munkálkodás rendjének megállapítása, vagy ha a szövetkezés nemes eszméjének megvalósítására irányuló tanácskozásra szenteljük; mindez esetben szolgálatot a legnemesebb eszme, a szeretet ügyének teszünk.

Magasztos szép cselekedet ez: szolgálatot tenni a szeretetnek, és ennek ápolása és fejlesztésével törekedni egy a szakiparunk nagy s fontos érdekét képezendő »országos intézmény« eszméjének megvalósítására.

Szaktársaink e szeretet eszméjén alapuló országos intézmény céljának kivételére jöttek itt egybe. Hogy megalkossák intézményüket s hogy megvalósítsák a szeretet és szeressétek egymást» magasztos eszméjét. Ezt akarják, erre törekednek. S a midőn mi e nemes irányu törekvésükre Isten áldását kívánjuk, kérjük a kongresszus tagjait, szaktársainkat, hogy a közös nagy munkánál akként járjanak el és teljesítsék kötelességüket, hogy a nyert siker — szeretett hazánk és szakiparunk javára válják ...

Az aradi kongresszus programja.

Szeptember 11-én.

1. Az érkező vendégek fogadtatása és elszállásolása. Rendező: Gavrilak István.
2. Este 8 órákor: ismerkedő estély a „Fehér-Kereszt»-szálloda teli kertjében.

Szeptember 12-én.

1. Reggel 8 órákor: a „Hungária» kávéházból indulva, testületileg felvonulás a szabadság szoborhoz.
2. A magyar vendéglősök V. országos kongresszusának megkezdése a szabadság szobor. Az ünnepi beszédet tartja Gaudel J. végrehajtó-bizottság elnök.
3. Délután 5 órákor: A magyar vendéglősök V. országos kongresszusának „Központi szálloda» dísztermben.

Délután 7 órákor: A szállodások, vendéglősök, kávéosk, pinczerek és kávésegek országos nyugdíjgyűlésének III. évi rendes közgyűlése a „Központi-szálloda» dísztermben.

5. Délután 5 órákor: A magyar vendéglősök kongresszusának megkezdése a vértanuk vesztőhelyén. Emlékszóadót tart: Gátek Frigyes. (Kivonulás kocsikon a közgyűlést befejezése után. — A budapesti vendéglős ipartársulat kocsort küld).

6. Este 8 órákor: Társasvacsera a „Fehér Kereszt»-szálloda teli kertjében.

Szeptember 13-án.

1. Reggel 9 órákor: Az aradi pinczér-egylet 50 éves jubileuma alkalmából az egyült díszközgyűlés a Központi szálloda dísztermben: a) megnyitó az aradi dalárdá által; b) ünnepi beszéd, tartja: Dr. Borabás Béla; Záró ének. Rendezők: Kovács István s társai.

2. Délután 10 órákor: Világ reggeli a Millenium-szécsarnokban.

3. Délután 11 órákor: Külön vonattal kiindulás Gyorokra. Déltan: Az aradmegyei gazdasági egyesület által rendezendő borszási és szőlészeti kiállítás. Minem, Gyorok és Kulvin szőlőbirtokosainak megtekintése. A kiállítás vezetője: Nőkölcs Döme aradi ügyvéd. Este 8 órákor visszaérkezés Aradra.

4. Este 9 órákor: Társas estély a Központi-szálloda nagytermben. Rendező: Husó István.

Szeptember 14-én.

A város és nevezetességeinek megtekintése.

1. *délután*: 8 órakor gyűlékezés a Központi-szalloda kávéházában.

2. Az aradi vár és történelmi helyeinek megtekintése.

3. Az Új-Aradi sörgyár megtekintése.

4. Az aradi vendéglők szodagyárának megtekintése.

5. Kremmer József (Andrási utóda) borkereskedő pinczésének villányreggeli.

6. *délután*: 2 órakor gyűlékezés a Fiume-kávéházban.

7. Dományi József borkereskedő pinczésének megtekintése: — onnan

8. Kirándulás az aradi waggongyár: — onnan pedig

9. Neumann testvérek szeszgyárának megtekintése

10. Este 8 órakor busu Kass Béla szeszcsarnokában.

Hogy állunk az Orsz. Pinczer-Egyesülettel?

Budapest, szept. 8-án.

Ez most a legaktuálisabb kérdések egyike.

Először mert ez ügyben már jó idő óta alig észlelhetünk valamelyes tényleges haladást, noha itt volna a legfőbb ideje, hogy legvitálisanbb feladatunk eme egyikének keresztelvétele érdekében teljes erővel akcióra lépjünk; másodszor pedig, mert idő-és alkalomszerűen teszi azt az Aradon most összeülő orsz. vendéglős-kongresszus, — mely bár programjától kihagyta a már általunk is ismertetett okból az Orsz. P. E. alakításának ügyét, de a mely körülmény mitsem von le annak aktualitásából, sem pedig jelentőségéből.

Azért kérjük hát most újból és közvetlenül az aradi kongresszus megnyitója előtt, hogy miként állunk az Orsz. Pinczer-Egyesülettel?

Mert hiszen az, ami e fontos intézmény megalkotása érdekében történt: a nemes célú eszme megpendítése, annak propagálása, a szervezés nagy és nehez elömlenkedései; mindez egyedül a pinczer kartársak legkisebb elemeinek szorosabban vett öntevékenysége és korántsem a hivatott tényezők: azaz szakiparunk képviselői nagy összességének köszönhető.

E tekintetben már több ízben nyilvánítottuk nézetünket és ismétlenül kifejtettük álláspontunkat, amint hogy több oldalról szólaltak föl lapunk hasábjain vendéglős szaktársaink is az O. P. E. kérdésében, helyeslőleg csatlakozván a mozgalomhoz és tett javaslatainkhoz. Mindamellett makacs közömbösségre kellett eddig tapasztalunk szaktársaink részéről, amely hideg közöny felett alig lehet esodálkozunk akkor, amidőn az intéző körök, az irányító faktorok és így maga a kongresszusi végrehajtó bizottság is oly ferdé fel fogat vallanak és szinte vétkes mellőzést tantsanak az O. P. E. ügye iránt.

Érthetetlen rejtélynek tűnik ez a magatartás mindenki előtt aki ismeri ezen iparág specialis természetéből kifolyó szoros viszonyt, a mely főnök és alkalmazott vagyis a vendéglős kavés és pinczéség között fennáll és végül a ki ismeri a látesítendő O. P. E. czélját és hivatását.

Csak hogy talán éppen az a legnagyobb baj és éppen annak tudható be a szaktársak általános közönye és az intéző körök kicsinylése az O. P. E. megteremtésére irányuló lelkes törekvések iránt, hogy annak czélját és messze menő kihatását kelfőképen nem ismerik.

Első sorban pedig ezt lett volna kötelessége megismertetni hazai szaktársaink egész egyetemével és pedig azoknak, akik hivatottak tartják magukat szakiparunk élén vezérként, tanácsadók s oktatók gyanánt szerepelni, mivel hogy a pinczéség maga eléggé ismeri ezt az eszmét és czélját; s lelkes áldozatkészségével tüntet mindenkor annak megvalósítása mellett.

De hát elegendő-e a siker elérése magában véve a pinczeri kar meleg lelkeslése, kitartó küzdelme, lázas tevékenysége, összes anyagi és erkölcsi erejének sulyba vetése, ha a szaktárs-főnökök, az alkalmazást adók nem állanak mellőlük segítőként és nem látván át törekvésük hasznos és nemes irányát, velük mitsem törődnek?

Kétségtelen, hogy a szaktársaink összességében rejlő hatalmas támasz mellett a siker biztosabb, a diadal korábbi volna, de azért — ha az illetők közönye esetleg az idő folyamával sem szűnik meg — a pinczéség hanyagszorgalmával, nem lankadó tevékenységével, törhetetlen akaraterejével ezt a sikert maga is kivívhatja magának és összetartással, egyesült erővel megteremtheti maradandó otthonát, jövő boldogulásának szilárd alapját: az Orsz. Pinczer-Egyesületet.

Igenis, ha mostohan magunkra hagyunk bennünket tanuló mesteratyáink, ha szívük nem tud felmelegedni az iparuk felvirágzásáért, s az ő anyagi elmozdításukért fárada munkáló új és új pinczeremzedék sorsa iránt, akkor a mostohan maradt pinczéségnek a saját tetteiről kell a diadalt kivívni.

Nem is tételezhetünk fel mást nem mes gondolkodásról, előlelkő értelmesgéről ismert, és szakiparunk haladásáért lelkesen küzdő fővárosi kartársainkról!

Ebbe az irányba kívánja most telrini az O. P. E. megalkotásának mozgalmát a szegedi előkészítést vez. bizottság is, amidőn utóbb átiratát intézett az O. P. E. központi bizottságához, melyek szerint az alakuló kongresszus megtartását elődázhatatlannul szükségessé jelzi és annak még ez évfolyamán, vagy legkésőbb jövő év elején a központi bizottság által Budapestre leendő egybehívását legszűzesebben látja, felajánlván egyszersmind a központi bizottságnak a szervezkedési munkálatok további vezetését.

Csak helyeselni tudjuk az előkészítést vez. bizottság ezen javaját, mert az egyesület megalkotásának sikere csakis úgy érhető el, ha a fővárosi kartársaink veszik kezükbe a vezetés munkáját és adják meg erre nézve az irányt a vidéknek, amire a fővárosi pinczerkartársak a legvitatottabbak ugy számunk, mint erkölcsi sulyuk és tudásuk nál fogva.

Az összes pinczéség jói fel fogott érdekében kívánja az eddigi előkészítést vez. bizottság erősebb kezébe letenni a vezetés feladatát és azért bizton reméljük is, hogy azt a központi bizottság készséggel fogja elfogadni!

Emeljük fel ok az elejtett zászlót, ragadják meg erős kézzel és elhatározással a vezetés jogarát, — hadd tudja meg a most összegyűlő aradi kongresszus is, hogy — habár az ünnepek keretéből kiszorultunk is — azért még nincs vesztett ügyünk; és tekintsen felénk, az aradi tanácskozás folyamán, amidőn újult erővel fogunk a munkába!

Tisztelt fővárosi kartársak! A legszebb akkord lesz az aradi orsz. kongresszus ünnepi hangulatához; ha tömörülünk és a saját erőnkől egy szívvel-lelélekkel fogunk tovább küzdeni az O. P. E. megalkotásáért. Vessék latba erkölcsi sulyukat és tudásukat; ne sajnáljanak sem fáradságot se anyagi áldozatot, mert mindaz búsán meg fog térülni végett nagy alkotásuk; az O. P. E. Által, — míg erkölcsi jutalmukat az összes pinczéség becsülésében és hálaíjában fogják méltó módon elhervni.

Kartársaink kezébe van letéve mindannyiunk erkölcsi és anyagi helyzetének jövője és jobbrafordulása. Isten áldása fogja kisérni közös működésüket!

Munkára fel!

Szabad a vásár ?

Ezt a kérdést kellett felvetnünk, amikor tudomásunkra jutott, hogy a kereskedelmi miniszter egy konkrét esetben döntőleg kimondta, hogy a vendéglős, kávéház, koremsa, kávémérés és pálinkamérés üzletek nyitására és gyakorlásához nem szükséges ipar engedély, de elegendő ahhoz az illetékes pénzügyigazgatóság engedélye.

A kereskedelmi kormány ezen határozatát fenti kérdésünkre egyenes és pozitív feleletül tekinthetjük.

Az eset, — mely e döntésre alkalmat adott, magában véve egyszerű. Egy vidéki községből lakos a pénzügyigazgatóságnál jogot váltott az italmérés és koremsát nyitott. Minthogy az ipar engedélyt meg nem szerezte, az elsőfoku iparhatóság kérdőre vonta és a tárgyalás eredményéhez képest 200 korona pénzbírságot elmarasztalt. Az illető az alispánhoz felebbezett, aki az ítéletet jóváhagyta. Az ügy ekként a kereskedelmi miniszter elé került, aki az iparhatóság és az alispán ítéletével szemben a „korcsmáros“-nak adott igaz és őt felmentette.

E szerint tehát szabad a vásár!

Ez más szóval annyit tesz: hogy szállodás, vendéglős, kocsáros és kávé akárei lehet, illetve ez iparágakat bárki szabadon űzheti, — akinek pénze van arra, hogy ezen fenti üzletek gyakorlásáért a pénzügyigazgatóságnal a kiszabott taksát lefizesse. Legalább így értelmezhető a hivatkozott kereskedelmi minisiteri határozat.

Lássuk hát e fontos határozat indokolását közelebbről. E szerint az illető kocsárosok, akinek iparjoga nem volt, azért mentette föl a minisiter az iparhatóság által kiroklt pénzbizságaiól. „mert az előző kereskedelmi minisiternek 1891-ben 9417. sz. a. kiadott kéréndeleite szerint a szeszés italok kimerésével foglalkozó üzletek, és pedig bormérések, kocsárnák, sörházak, pálinkamérések az 1899 évi XXV. t.-cikk rendelkezései alá esvén, ezen üzletek gyakorlására az idézett törvény 7. §-a értelmeben az illetékes kir. pénzügyigazgatóság adja meg a jogot és ugyanakkor a hivatkozott rendelet értelmében az 1884. évi XVII. t.-cikk 10. §-ának rendelkezése, hogy ezen italmérési üzletek engedélyhez kötött iparoknak minősítették, vagyis azok gyakorlására iparengedélyt kellett kieszközölni, az italmérési jövedekről szóló törvények által hatályon kívül helyezettnek tekintendő és így azok, akik a pénzügyi hatóságok az ital kimerésére vagy kismértékben való elárúsítására engedélyt kapnak, nem kötelesek az iparhatóságtól külön engedélyt kérni üzletükre; emellett egy a vádolt kocsárosoknak nem kellett iparengedélyt váltania kocsárnai üzlete gyakorlásához, annak elmulasztása miatt tehát büntetésnek sincs helye!”

Hát ez a határozat az első pillanatra — jogi szempontból — és mert egy kocsáros felmentését tartalmazza, kedvezőnek és előnyösnek látszik. De az a bökkenő, hogy csak látszik ilyennek. Lehet is, hogy az a szeszés italmérőkre, helyesebben a pálinkamérőkre, váltásokokra stb., mert hát minék is váltánakok ok iparjogot, mikor nem iparosok.

De mit szólnak t. vendéglős, kocsáros és kávé szakértársaink ehhez a határozathoz. Vajon őket is öröm fogja el e minisiteri határozat miatt?

Ezt állig hisszük. Mert hiszen e szerint a vendéglős, a kocsáros, és a kávé miben sem különbözik a pálinkamérőtől, vagy a trafánktól, a kinek a finans az egyedüli jogosztogatója; — és következésképpen mi sem vagyunk szakiparosok; foglalkozásunk nem képez iparágat, hanem kereskedelmi üzletet!

A szóban forgó konkrét esetből azt az egyszerű, de szakiparunkra néve nagyon is fontos következtetést vonhatjuk le, hogy a vonatkozó ipartörvény módosítása lett, illetőleg ezen törvénynek idevonatkozó szakasza hatályon kívül helyezett az italmérési jövedekről törvényen alapuló korábbi minisiteri rendelet által. Mert az 1884. t.-cz. 10. §-a világosan kimondja, hogy a *foydó, vendéglő, kocsorna és kávéház-üzlet megkezdése és gyakorlása iparengedélyhez van kötve*; — e szerint mint iparágak ugyan-

azon feltételek alá esnek, mint a képesítéshez kötött iparágak! Amde a hivatkozott minisiteri rendelet szerint mi közé sincs az iparhatóságnak és az ezen iparágakbéli szakképesítés ellenőrző ipartestületnek a jog vagy engedély megadásához, vagy megvonásához.

Ha egy szentesített törvénynek fontos intézkedését az adott esetlethez képest mindenféle rendeletekkel olyan könnyen lehet módosítani, kimagyarázni és hatályon kívül helyezni, akkor az egyes iparágak miben lelik meg organikus életük és fejlődésük biztosítékát?

Ilyen módon tehát egyszerűen ki lehet mondani törvény- és jogszereleget, hogy a szállodás, vendéglős, kocsáros és kávé- foglalkozás nem ipar, s ezek művelői nem iparosok — és így szakképesítésre és iparengedélyre sincs szükségük!

Mit szólnak ehhez t. szakértársaink?! Bizonys körökben és az általános nagy laikus világban azt hiszik, hogy talán örülnek neki?

Igenis azt hiszik.

De mi, — akik átértjük és átérzzük szakiparunk létfeltételeinek szükségét és azt vagyunk látva szakiparunk belső fejlesztésének lehetőségeit. — és velünk bizonyára összes szakértársaink is másként gondolkoznak és fölötte veszedelmesnek és károsnak tartják — a törvénynek ilyenféle idomító-jatekszerű módosztatását!

Hazai vendéglős szakértársaink éppen most gyűlnek össze Aradon országos tanácskozásra; itt a kedvező alkalom, hogy ezt a szakiparunk alapját érintő ügyet szóba hozzák és azzal komolyan foglalkozzanak.

Ajánljuk ezt az ország, vendéglős-kongresszus figyelmébe és reméljük, hogy szakiparunk érdekében ezen irányban is teljes mértékben érvényesíteni fogja tekintélyét és befolyását!!!

Szövetkezés.

Magyarország vendéglősei, kávé-sáris- és kocsárosaihoz.

Szeptember 12-ike elérkezett.

A vendéglősök V-ik kongresszusát mára tartják, még pedig, delezott 9 órától kezdve, délután 1 óráig. Ekkor befejezik. Ha Isten is ugyakarra mint Bokrosék és az o tulajdonukat képező *borhamisítók (Sólyi féle) lapja* akkor a nem egész négy óra lefolyást kongresszus. még az *Országos Vendéglős Szövetség* is meg alakították.

A kongresszust rendező bizottság, minket illetve meg feledezett, (vagyis nem vett rólunk tudomást) mert lapunkat nem hitva meg a kongresszusra. Mi ennek daczára tudomást vettünk róla (a kongresszusról) amál is inkább, mert lapunk a Vend. szövetség elők. bizottságának, nemkülönb az Országos Nyugdíj-egyesületnek hivatalos organuma. Mielőfgva szükségesnek láttuk, hogy melőzött szaklapunk, az aradi kongresszuson képviseltessek.

Ezt a perfiditást mi, ugyan előre föltételeztük s elvöltünk rá készülvé,

hogy a szállodások, vendéglősök, kávé-sáris és kocsárosok érdekei kihatásulásaúra szövetkezés négy tpus társaság: az Orsz. Nyugdíj. egyesület élönke és a borhamisítók lapjának megvezetett hírom szerkesztője, mindent előg követni arra nézve, hogy minket a meghitandók köztöl töröljenek. S ezen ezeljünk elérték; (elértek mert módjokban állt elérni: a kongresszus rendezését s a meghívást ög intéztek). De hogy előfőzák-e éri amire ezáltal törekedtek; azt már kétségnek tartjuk.

Hogy ezen reflexióink nem a melőzött föltételezésből avagy talán hírlapiról konkurencsiából erednek, az mindenki előtt csakhamar kiválglik, aki tudja, hogy a Bokros élönke az Országos Nyugdíj. egyesületnek, (a vendéglős szó v. elők. bizottságának) egyszerű mind képviseleti szerepésél megbizottja egy pezsgő gyárnak. Így hát nagyon érvényesíteni a rd bizotts többi fele és jól jövedelmözti tisztaségeket s azokat nagyon szépen kitudja használni a saját üzleti céljaira.

Ehhez hasonló szerepet folytat az Nyugdíj-egyesület jogtanácsosa is, aki nem elégedett meg azzal, hogy az intézettől erő forint magas évi fizetését és egy sereg melék jövedelmét huz, hanem ezt meg sokszorozandó; a mi szakiparunk czimének fölvtelével lapot alakított két ismeretes társával együtt, melynek mint *Szövetkezésünk* előbi sorozatában már említettük, *Bokros élönke* is érdekelve van. Ezen a nyílt és titkos szerződésre lépett *Nyugdíj Társasága* lapjának irányja, ezelja és eddigi működése ismeretes. Paktált a borhamisítókál és arra dolgozott, hogy a szerzett hírből magának pártot (klikket) alakítson, hogy ezzel a *Nyugdíj. intézet jogtanácsosának* állása biztosítassék és hogy a *Nyugdíj Társasága* direktívája szerint, a most meg alakítandó *Országos vendéglős szövetség* révén: a *Nyugdíj érdeklőre* minél nagyobb dimenziókat álltsön. És így van most szoros vonatkozásban: *Országos Nyugdíj egyesület*, a meghitandó *Vendéglős Szövetség; Sörgyár, Pezsgőgyár* és borhamisítók lapja.

Szakértársaink, a mi lapunknak legjobban azt a természetét ismerik, hogy az mindent, a valóságához hűen szokott közölni. Ki szokunk mondani mindent őszintén és kerekén, és sohasem halgtattuk el olyan dolgokat amelyekről azt tudtuk hogy azok szakiparunk érdekei ellen irányulnak. Ezen álláspontunkhoz ragaszkodva jártunk el akkor is, amidőn fentieknek sötét akna munkájáról tájékoztatott szakközöségünket. Hogy az alattomos és önök érdekek szolgálatában állók emiatt *alattomos* bosszúra törek ellenünk, tudtuk s amint előre megirtuk s jósltuk; be is következett. Am, minket ez legkevésbé sem alterál és riaszt vissza, sőt mintegy oly tény, amely igen fontos sulyával a mi állításaink mellé bizonyítottan igazgató; — csak arra ösztönöz bennünket, hogy a *geszt szellemben utazó* vezér kolompokok ellen amál fökötözzünk mérvben folytassuk meg kezdett harcunkat. A *Szakiparunk- és társadalmunk, helyzetét, illető és bár-*

mely érdekei képező dologban történő bármely törekvés mindaddig meddő és sikertelen marad, amíg a közügyeink élén, a saját önző érdekeiket szem előtt tartó és nem szalamberek állanak. Ezt mondunk mindig, ezt hangsúlyozzuk most is; de különösen most, a jelen pillanatban, amidőn a szakiparunk érdekében országos szaktanácskozás folyik. Ha szakértésünk valamelyes jó eredményt óhajtának elérni, ajánljuk, hogy tanácskozásunk legelső és legfontosabb pontját — a fentmondottak képezék.

(Folytatjuk.)

Nyilatkozat.

Fővárosi tisztességes pinczér kartársaink erkölcsi reputációjára érdekében, inditattva érezzük magunkat kinyilatkoztatni, hogy az itt nem rég lefolyt pinczérzavargások elkövetőivel magunkat nem azonosítjuk, s a pinczereként állítólag ejtett sértést *ilyennek* el nem ismerjük és felkérjük t. kartársainkat, hogy az efféle *szándékosan provokált személyes heccközben* részt ne vegyenek és azok rendezőit, a szociális pinczér elemet, valamint kétes irányú működésüket lehetőleg kerüljék.

Budapest, 1900. szept. 7-én.

Kaszás Lajos,
a Budapesti Pinczér-
Egylet elnöke.

Szűts Lajos,
a létesítendő Orsz. Pinczér-
Egyesület közp. bizottsága
elnöke.

EGYESÜLETEK.

Az O. P. E. alapjára.

Uj-Dombóvári kartársaink, *Lüllik* Ferenc kezdeményezésére az O. P. E. alapja javára 7 kor. 55 fillért gyűjtöttek, melyet szerkesztőségünk közlött ki. A gyűjtött összeget átszolgáltattuk a központi bizottság elnökének, *Szűts* Lajosnak aki azt itt nyugtatja:

Uj-Dombóvári t. kartársaink által az O. P. E. alapja javára gyűjtött 7 kor. 55 fillért, az „Ujkor-Lapok” szerkesztőségétől átvettem s azt ezennel itt nyugtatom.

Bpest, 1900. szept. 7.

Szűts Lajos,
k bizottsági elnök.

Helyreigazítás. Lépünk múlt számán az *Egyesületek* rovatban közölt „*Kimutatás*”-nál, a lét. O. P. E. központi mozg. bizottsága pénztárába a bpesti tagoktól befolyt tagdíjak összegezésére a hibás nyomdai korrekció folytán kimaradt, a melyet ezennel helyreigazítunk. A fővárosi kartársaktól befolyt tagdíjak összege: 176 korona 40 fillér.

Az O. P. E. központi bizottsága.
Aradon. Az O. P. E. bpesti mozg. (központi) bizottsága a kongresszuson való képviseletével, kiküldött munkatársunkat *Jákóy* Józsefet bízta meg.

A Magyar Országos Pinczér Egyesület alapszabály-tervezete.

163. §. Szegénysorsn tagok részére ezen segély előré és egészben is folyósítható t. i. annyi időre, a mennyit az orvosi véleményezés az illető tag részére meghatározott. Egyéb esetekben a segélyösszegek részleteiben utólagosan folyósítandók.

164. §. A segélyösszeget csakis azon fők-választmány folyósíthatja — amelynek révén az illető fűrdőt használó tag bejelentése történt: ha pedig a bejelentés közvetlenül történt: azon fők-választmány, a melyiket erre a közp. igaztanács megjelölt. A taggal minden esetre közendő, hogy segélyösszegei részére hol folyósították. A történet segélyezés a tag tagsági könyvébe, nyugtázás elnevelében bevezetendő, miért is a tag minden egyes esetben tartozik e célból a kifizetést eszközölő félnek tagsági könyvét rendelkezésre bocsátani.

165. §. Azon tag, a ki a gyógyfűrdő használatának tartama által segélyösszeget részesül: a fűrdővezető szög hiteles bizonylatával tartozik igazolni azon időt, a melyet az illető fűrdőben töltött. Ha ezt nem teszi, a segély részére nem folyósítható.

XIX. RÉSZ.

A t a g s á g.

166. §. Az egyesületnek vannak:

- a) rendes,
- b) alapító,
- c) pártoló,
- d) tiszteletbeli és
- e) disztagjai.

Rendes tagság.

157. §. Az egyesületi rendes tagja lehet minden fedhetlen előzetű, 14 életévet betöltött pinczér, a ki 4 évi szakgyakorlatot munkakönyvével, vagy főnöke bizonyítványával okmányolni tud. A szakgyakorlat igazolásának kötelezettsége alól a tanoncok (borfínik) kivételt képeznek.

Rendes tagok felvétele.

168. §. Rendes tagokat, a mennyiben azok a 168. §-ban megszabott kellekkel rendelkezők, ugy a központi, mint bármely fők-választmány is felvehet az egyesület kebelébe. A központon felvett tagok névjegyzéke minden fők-választmánynak minden hóban megküldendő, a mely névjegyzék ugy az egyesület központi iródjában, valamint a fők-választmányok hivatalos helyiségeiben 14 napra nyilvánosan kifüggesztendő.

Viszont a fők-választmányok által felvett tagok névjegyzéke a központi választmánynak minden hóban, a fők-választmány havi üléséből kifolyólag felterjesztendő.

169. §. A központi választmány tartozik minden $\frac{1}{4}$ évben az ország területén, tehát a központ és az összes fők-választmányok által az utolsó negyedében felvett tagokról névjegyzéket készíteni, s azt az összes választmánynak megküldeni.

170. §. Véglegesen felvett rendes tagnak csak az tekinthető, a kinek felvételét a központi választmány jóváhagyólag tudomásul vette

171. §. Ha egy tag jelentkező felvételét valamely fők-választmány megtagadja: az illető visszutasított első fokban a központi választmány, másodfokban a közgyűléshez feljebbzet.

172. §. Az elsőfoku feljebbezés folytán felvett tag felvétele iránt a fők-választmány az évi egyesületi r. közgyűléshez feljebbzet, a mely a felvagy fel nem vétel iránt végérvényesen határoz.

173. §. Valamely tag felvétele ellen bármely tag is feljebbezéssel élhet. Az ebbeli eljárásra a 172. §. szabványai irányadók.

A rendes tagok minősége.

174. §. A rendes tagok három osztályra, u. m.:

I-ső

II-ik

III-ik osztályra osztatnak.

Az I-ső osztályba tartoznak: az éttermi-, kávéházi- és szoba-fő és főzetőpinczerek;

a II-ik osztályba: az éthordók, kávéházi reggeli számadó-és a tekeőrök; a III-ik osztályba: a fizetéses tanoncok, (borfínik). Ha egy tag osztályzatot változtat, új osztályzatának előnye vagy hátrányaiba csak is 3 hó múltával lép.

A rendes tagok tagsági díjai.

175. §. A rendes tagok tagsági, valamint felvételi díjait az egyesület előirányzott terheinek arányában, az évi költségvetés alapján, évről-évre a egyesületi rendes közgyűlés állapítja meg. Az évi tagsági díjak azonban nem lehetnek magasabbak u. m.:

I-ső osztály tagnál 48 korona.

II-ik osztály tagnál 36 korona.

III-ik osztály tagnál 24 korona.

176. §. A tagsági díjat évenként, $\frac{1}{2}$ évenként, $\frac{1}{4}$ évenként, vagy havonként fizetendők.

A rendes tagok kötelezettségei.

177. §. A rendes tagság 3 évre kötelező, miért is az egyesület kebelébe belépett rendes tag tagsági díjait 3 éven át fizetni tartozik.

178. §. A hátralekötés tagsági díjak bfrói uton is behajthatók.

179. §. A tagsági díjat bármely fők-választmánynál, vagy a központi egyesületi iródjában is fizethetők.

Tagdíj fizetés iranti halasztások.

180. §. A rendes tagok tagsági díjainak fizetése iránt indokolt esetekben a fők-választmányok 1-6 hónapig terjedhető fizetési haladékok adhatnak, a mely körülmény a halasztást adott fők-választmány által az illető tag tagsági könyvébe beírandó s az elnök által aláírandó.

6 hónapon túl csak is a központi választmány adhat fizetési halasztást, a mi azonban 6 hónapon túl nem terjedhet. Ezenkívül az évi közgyűlés engedélyezhet halasztást. A halasztás iránti kérelem mindkét esetben a fiók-választmány útján terjesztendő illetékes helyére.

181. §. A betegség tartama alatt nevezetesen azon időre, a míg a tag betegségében részesül, tagsági díj nem fizetendő.

182. §. A halasztási idő tartama alatt a tagsági jog megtartási teljesépséget.

183. §. A hátralekös tagdíjak, 1 évi időtartamra, havi részletekbe felosztva fizetendők. Ha a tag óhajta, nagyobb részletek is elfogadandók.

A rendes tagok jogai.

184. §. A rendes tagnak joga van az egyesület minden létező intézményében részvételhez. Az egyesület országos mivoltánál fogva a tagság nincs helyhez kötve, miért is a tag minden előfeltétel nélkül, az ország területén levő bármely fiók-választmányál gyakorolhatja tagsági jogait és szabadon veheti igénybe annak minden intézményét. Tanácskozásban részt vehet és szavazatát gyakorolhatja. Ugyanezen jogokkal bír az egyesület közgyűlésein is.

185. §. III-ik osztályú rendes tagok csak az esetben bírnak tanácskozási és szavazati joggal, ha már 18-ik életévüket betöltötték, jogaik egyebekben érintetlenek.

A tagsági jogok megszűnése.

186. §. Jogait veszti a tag az egyesülettel szemben, ha
a) fegyelmi uton tagsági jogaitól való megfosztás, vagy azok felfüggesztésének ítéletével sújtott; utóbbi esetben a felfüggesztés időtartamára;

b) ha tagsági díjait 3 hónapon át indokolatlanul, tehát a nélkül, hogy erre halasztást kért volna, nem fizeti.

187. §. A tagsági jog megszűntetése nem vonja maga után a tagsági kötelezettség megszűnését is, minél fogva a tagsági jog megszűntetésével sújtott tag a kötelező időre tartozik az egyesületnek a tagdíjakat fizetni.

A tagsági jogok visszaállítása.

188. §. A tagsági jog újból érvénybe lép, ha

a) a tagsági jog felfüggesztésének határideje lejárt;

b) ha a tag tagdíjainak fizetését megkezdte, illetve hátralekös tagdíjait kiegymenlíti.

A rendes tagság végleges megszűnése.

189. §. Véglegesen megszűnik a tagság:

a) a tag elhalálozásával;

b) ha a tag megbucéltatott bűntettért jogérvényes bírói ítélettel sújtott;

c) ha a tag önnállósítja magát, vagy ha más életpályára lép át;

d) ha a tag önként kilép az egyesületből.

Kilépés.

190. §. Az egyesület kebelébe szabályszerűen felvett rendes tag csak a három év elteltével tekinthető önként kilépettnak. Kilépni tehát csak is a kötelező 3 év elteltével lehet. Ha tehát valamely rendes tag az egyesületből kilépni szándékozik: tartozik ezen elhatározását a tagfelvételre kijelölt tényszerűnek tagsági idejének tartama, legkésőbb annak letelte utáni 3 hónap folyamán szóban vagy írásban bejelenteni. Ha ezt nem teszi: tagsága újból 3 évre kötelezővé válik.

Alapító tag.

191. §. Alapító tag lehet bárki, tehát nem szakbeli egyén is, a ki az egyesület pénztárába egyszersz mindenkorra 100 koronát befizet.

Az alapító tagok az egyesület minden ülésein megjelhetnek, a hol őket tanácskozási jog illíti meg. Szavazati joggal azonban nem bírnak.

192. §. Az alapító tagokat az egyesület „Alapító Oklevél”-el tünteti ki.

Pártoló tag.

193. §. Pártoló tag lehet bárki, a ki évenként 16, illetőleg 1, évenként 4 koronát az egyesület pénztárába befizet. A pártoló tagokat szintén tanácskozási jog illíti meg az egyesület, illetve a fiók-választmányok ülésein. Szavazati joggal azonban ők sem bírnak.

Tiszteletbeli tagok.

194. §. Tiszteletbeli tagokul egyes tagok, vagy a fiók-választmányok ajánlata folytán az évi egyesületi rendes közgyűlés által oly egyének választanak meg, a kik az egyesület szervezése, megalakítása és fentartása körül kiváló érdemeket szereztek.

Ezen egyéneket az egyesület kitüntető oklevéllel tünteti ki.

Disztag.

196. §. Disztagok az évi egyesületi közgyűlés által indítványára oly egyének választandók meg, a kik a köz- vagy szakéletben egyéniségük kiválóságává tűnnek ki.

Ezen egyéneket az egyesület részéről, ad deputandum, „disztoklevél”-el tüntetendők ki.

XX. RÉSZ.

Az egyesület központi ügyvezetése.

197. §. Az egyesület központi ügyvezetését teljesítik:

- a) a közgyűlés,
- b) az elnökség,
- c) a központi választmány,
- d) a központi igazgató tanács,
- e) a központi főfelügyelő,
- f) a központi iroda a szükséges segédszeméllyel,
- g) a központi pénztárnok és ellenőr
- h) a számvizsgálók,
- i) a jogtanácsos,
- j) a jegyző.

A közgyűlés.

198. §. A közgyűlés az egyesület összes tagjainak egyetemér képeztve, niertis azoknak az egyesületi étellel kapcsolatban álló minden jelentőségesebb ügyeik irányában a legfelső, tehát a véglegesen döntő fokot képezi.

199. §. A közgyűlés minden tanácskozási és szavazati joggal bíró tag, kellő igazolás mellett a közgyűlés tanácskozásában részt vehet, illetve szavazatát gyakorolhatja. Indítványt terjeszthet be, — figyelembé vételével az indítványozás körül fennálló szabályzatoknak.

200. §. A közgyűlést az elnökség hívja egybe legkésőbb a következő egyesületi év első felében, lehetőleg váltakozva oly városokban, a hol az egyesületnek fiók-választmánya van. Ha azonban erre meghívást nem kapna: akkor a közgyűlés az egyesület központjában: Budapesten tartandó meg.

201. §. A tagok a közgyűlést napjainak 30 nappal megelőzőleg a fővárosi napilapok és az összes létező szakkalpok és a fiók-választmányok útján hírvandók egybe.

A meghívó a napilapokban legalább 4-szer, a szakkalpokban legalább kétszer teendő közzé; a fiók-választmányok pedig kötelesek azt hivatalos helyiségükben a megtartás napjáig feltűntő helyre kifüggesztve tartani, a tagokat arra figyelmeztetni s a székhelyen levő lapokban legalább kétszer közzé tenni.

A diszt-, tiszteletbeli- és pártolótagok azonban személyre szóló meghívó útján hírvandók meg.

202. §. A meghívónak magában kell foglalnia a közgyűlés teljes tárgysorozatát,

203. §. Miután a közgyűlés elhatalasítása az egyesületi ügyek hátrányára válna: a közgyűlés megtarthatóság tagszámához nem kötetik, miért is az, tekintet nélkül a megjelentek számára, minden esetre megtartandó.

204. §. Közgyűlés megalakulása után legelső sorban az igazoló bizottság választandó meg, a mely bizottság feladata a közgyűléshez jelentkező tagok tagsági igazolványait átvizsgálni és arról a közgyűlésnek jelentést tenni. A tagság a tagsági könyvvel és a tagdíj-nyuntakkal igazolandó.

205. §. Ezután pedig a szakbizottságok választandók meg oly számban, a mint azt a közgyűlés tárgyai és azok természete megkívánja.

A szakbizottságok feladata a hozzájuk utalt tárgyakat tanulmányozni és arról összevont alakban a közgyűlésnek szakjelentést terjeszteni elő.

Megválasztásuk és annak sorrendje iránt az elnökség tesz indítványt.

206. §. A közgyűlés szavazat alá eső tárgyai felett a szótöbbség dönt. Szavazategyenlőség esetén az elnök esetén az elnök szava dönt.

207. §. A ki kevesebb, mint 3 hónap óta tagja az egyesületnek, szavazati joggal nem bír.

(Folytatás köv.)

Világhírű szállodák.

Bizonyára érdekelné fogja t. szaktársainkat, hogy a világon, melyek a legkiválóbb és legnevezetesebb szállók. Egyik világhírűt és jelenleg is az Océánon túl élő kartárs-hazánkfa s lapunk dolgozó társai szíveségből lesz alkalmunk ezen világhírű szállodák közül néhányat lapunk hasábjain megismertetni és képekben is bemutatni.

Nem az idegenek, a külföldiek pusztán és vakon való magasztalása és a magunk kicsinyelése a célunk, a midőn e hatalmas üzleti alkotás az ismertetni kívánjuk, de csupán az, hogy azon hazai szaktársaink is, akiknek talán nincs alkalmunk oly messze földön közvetlen tapasztalatokat szerezni, — némi tájékozással bírjanak ezekről a világszállodákról, és összehasonlíthassák azokat a hazai e nemű vállalatainkkal.

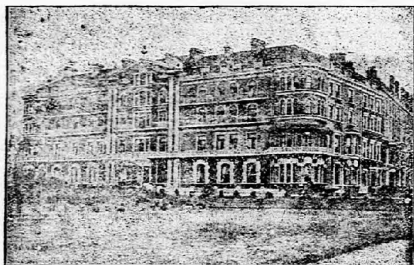
nak. A service tiszta arany és ezüstből van és egy egész vagyont képvisel.

A szálló legdiszesebb és legnevezetesebb terme a „The White Hall” (a „fehér terem”), melyet nem bocsátanak rendelkezésre 200—400 teritéknél kisebb megrendelésre. E terem falai valódi perzsa szőnyeggel vannak bevonva, a mennyezetet pedig remek kivitellű festmények díszítik.

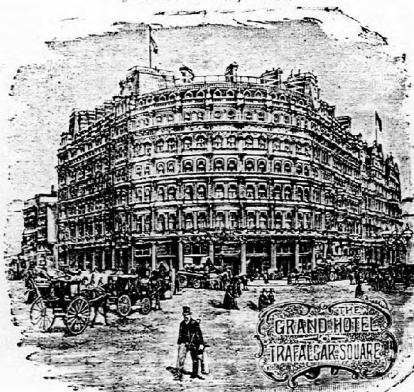
E szállóban nemrég a londoni polgármester adott bankettet a walesi herceg tiszteletére, melyen 360 személy-

„Hotel Metropole, London.”

„The Gordon Hotel, Limited.”

Grand Hotel Trafalgar Square.

Ezúttal a világ leggazdagabb szálloda-részvénytársaság tulajdonát képező néhány szállodát mutatunk be olvasóinknak.

„The Gordon Hotels Limited” a czime ennek a szálloda társaságnak, melynek alapítókéje nem kevesebb mint 10 millió font sterling, és melynek szállodái kolosszális terjedelműek és berendezésüknél fogva a világ legelső e nemű vállalatát közé tartoznak.

London egyik legszebb és legmodernebb stílusú szállodája a „Hotel Metropole”, mely a város legszebb részén épült hat emeletes palota, és magasra nyúló, hatalmas kupoláival impozáns látványt nyújt a szemlélőnek. A szálló 450 szobával bír s Londonban egyike a legdrágábbaknak, az igaz, hogy ezért aztán a legparább köznyelmmel és pompával szolgál-

re volt terítve és 1 teríték ára 1 font sterling (12 frt.)

Ugyancsak elsőrangú szálloda a „Grand Hotel Trafalgar Square”, mely 6 emeletes, köröndalaku roppant épület, továbbá a „Hotel Victoria” és a „Hotel First Avenue.” E négy szálló London belső részén van. Nem kevesebb figyelmet érdemel azonban ugyancsak a szálloda-részvénytársaság tulajdonát képező és Brightonban levő „Hotel Metropole.” — Brighton gyorsvonattal egy órányira fekszik Londontól és kies fekvésénél fogva az elő-

másik szálloda a „Hotel Lord Warden” van. Nevét a hírneves angol lord Warden elhunyatával kapta, míg azelőtt „Grand Hotel Dover”-nek nevezték.

Itt van továbbá, a délnyugati tengeri városok egyik legszebbikében a „Hotel Cliftonville.” A nyári sáisonban ezekre megy az oda kirándulók száma Margetha, mely csak 60 angol kilométerre fekszik Londontól, és így a nevezett szálló főleg nyáron rendkívül látogatott.

A társaság emeltetett szállóinak mindegyikét kiváló tisztaság, izléses és fényes berendezés és a nyújtott köznyelmehez aránylag jutányos árak jellemzik.

KÜLDÖZGÉSEK.

Aradon.

*Itt van az íze, bus borogós béléme,
Nekem lenni most Aradon kellene;
Aradon, hol ott és ifjú egyaránt,
Dáridózik s öléh a szép leányt...*

*Öldekez, vigmulatás, ádrídó,
Héj! úres most a sok vendég fogadó!
Azaz hogy no — dehogyan úres, dehogyan a,
Sőt inkább csak most van tele, most biz a!*

*Vendéglősök, fogadóskor nyitások,
Aradon vannak! (hol teinek magam is),
Aradon van máno Tiszcon s Dunántul,
Itthon pedig fogadósok — most az ur.*

*Sok fogadóst tesz a gízis Aradnak,
Itthon csak a fogadósnék maradnak,
Fogadósnéké mána a vendé, s a gond,
Héj, koresmába megy ma minden jó bolond!*

*Szép asszonyok! szűke barna menyecskék!
Hogy a kocsmá mána meg ne telnek?...
Ej dehogyan nem, meg telik most a terem,
Mint éjszaka sötétsgéggel a terem.*

*De hát 'iszem tele hogy is ne volna,
Szép asszonyra, kinek ne lenne gondja?
Szép asszonyra, kinek férje messze jár...
(Csak had' járjon és vissza se jöjjon bár).*

*Szép asszonyok! tüzes a (csókja) bora;
Gyere menjünk a koresmába cimborálni!
Mána, holnap, bor folyjon az asztalra;
Bort ide! szép csaplósné anyagnal!*

*Héj de jó bor, ez a rozsbort azt a k...
Szép csaplósné nékem meg valók!...
Mindán vendég ezt gondolja magába,
S isszák a rozsbort, Isten igazába.*

*Érés-íz, vigmulatás, ádrídó,
Szép csaplósné szemébe tűz, lópingó,
Rozsbortát — (a meighe csakot sem adott),
Hajrá! igyunk s süljük érte Aradot.*

*Aradon most vendéglősök, egy nagy had,
Dáridóznak három éjtel, három nap;
Három nap hegyi mulatásból cseveg,
No de! mit is csinálnának egyebet...
No de! mit is csinálnának egyebet...*

Botoz.

Az állomás főnök hatalma.

A vasúti állomás-főnök, úgy látszik nemcsak a gózsasínek bíróalmában teljhatalmú parancsoló, hanem kiterjed hatáma még a vendéglős-ípar rendezésbizályaására is. Legutóbb azt bizonyítja az a néhány nappal ezelőtt történt eset, a melyről tudósított Új Dombóvárrol a következőkben értesít bennünket:

„Az új-dombóvári vasúti állomás I. és II. oszt. éttermébe az éjjeli órákban egy utas jött be és ott helyet foglalva szundikálni kezdett. *Gerencsér* József, ottani főpincézert kártársunk, a vendégtől megkérdezte, hogy mit parancsol. Ez azonban durván elutasította és rávált a főpincézre, hogy ne háborgassa. Midőn *Gerencsér* pincézert kötelességére hivatkozta, a vendég összegezembeverte őt, sőt amikor a főpincéz megkérdezte tőle, hogy mit illetett a sértő kifejezés, oldalba lökte és pofonnal fenyegette. *Gerencsér* főpincézert megokolta a szundikálni akaró utas sértését, felfriskolta

annak orrát; mire a csekély számu közönség az étterembe tödült és a főpincéz ellen fenyegető állást foglalt. Eközben bejött a vendéglő tulajdonosa és bár meggyőződést szerzett a főpincézert igazságáról mégis a forgalmi állomásfőnök kívánatára s az ez által reá gyakorolt nyomásnak engedve, kegytelen volt a főpincézert állásától följfűggeszteni.

Ez esetből kitűnik, hogy az állomás főnök noha az állomás vendéglősök busás haszonbért fizetnek a vasutaknak és más előnyöket nyújtanak a vasút állomásfőnökök és hivatalnokoknak s jobbjára *dejezt érte a jutalmuk* — a vendéglősnek még tisztán személyes üzleti ügyei felett és hatalmát gyakorol. Az kérjük, mi *képe a forgalmi főnöknek a vasúti vendéglős főpincézereinek személyes ügyeire?* Ajánljuk ezt és a hasonló eseteket az államvasúti igazgatóság figyelmébe.

A mi katonáink.

Itt van nem sokára október, rúkolnak a reguták. És könyeznek az édes anyák és sírnak a szép leányok. Kinek egy jó fiát, kinek egy szép babáját viszi el a gőzös masina. A kívünlő reguták válnak, bár nem könyvnyí szívvél, és utjok közben élelnek ezt a máskor szép, de most szomorú reguta nótát:

Három fűtyentett a gőzös masina,
El kell memnem

de már nem a vizitációra, hanem a három esztendei tényleges szolgálatra. A férfi fiatalság éveiben ezen aggodalmas október hónap minden esztendőben eljön és egyszer sem megy el anélkül, hogy minket is meg ne fosztana egy-két jó kártársnyúlótól, egy-két igazi katonánktól, akik nemcsak hivatásunkat tudnak megfelelni, hanem a közérdek ügyében is kitűnő szolgálatot teljesítenek. Az idén különösen kiválótagat embereinket. *Láluk* Ferenczet lapunk levelezőjét és az O. P. E. eszméjének lelkes harcosát Újdombóvárról, és *Szabó* Györgyöt szintén derék ügybuzgó hűvünkét Debreczenből 3—3 évre és *Kun Szabó* Józsefet k. munkatársunkat és tudósítónkat (a szegezi Összetartás P. A. Társaság titkárárt) 2 hónapra póltította el a katonai kötelesség. A körünkbeli távozó kártársainkat amidőn öszinte sajnálatunk kíséri át katonákhoz, azon szavakkal mondunk nekik szívveljes búcsút, hogy csak ott is nagy teljesítések reájuk rótt a kötelességeket, mint teljesítették az O. P. E. ügyei körül akkor derék katonák, s nem sokára csillagos *fratjereket* és káplár urak lesznek. No de egy-két hónap nem a világ; három esztendő se sok, kivált ha hazájukat oly melegen szeretik, és reájuk oly sok jóbarát gondol — a távolban is!

Az aradi kongresszuson lapunkat képviselni; szerkesztőségünk *Jákóy* József munkatársunkat küldte ki. — Lapunk legközelebbi száma, melyben az aradi orsz. vendéglős kongresszus s az orsz. nyugod. egyesület évi közgyűlés lefolyásáról teljes kimerítően

fogunk beszámolni, f. hó 15-én szombaton jelenik meg.

Gyümölcs- és szőlőkiváltást rendez Pozsonyban, a pozsonygyeai gazdasági egyesület Október hó 4-től 10-ig, mely vásárral lesz egybekötve. A kiváltást a földművelési miniszter is támogatja.

Ós-Budavár csődjéhez. *Törley* pezsgőgyáros 19,000 forintnyi követeléséért csődöt kért Ós-Budavár igazgatósága ellen. Utóbb még két hitelező csatlakozott a csődkérdéshez: *Blum* bécsi gyáros és *Lewall* ilona. Azon ezek nem tudták kimutatni, hogy Ós-Budavárnak vagyona lenne, a bíróság csak azon esetben volt hajlandó a csődöt megnyitni, ha *Törley* 500 frotot letételet ad, amit *Törley* megtagadott. Csődéljárás tehát nem lesz Ós-Buda ellen és a hitelezők most más utat keresik a 300,000 korona követelésüket. Magát a mulatóhelyet az állatkert 50,000 korona követelése fejében f. hó 11-én áverés alá bocsajtja a főváros, mely ekképpen kielégíti magát. De *Törley* *sikkasztás* miatt feljelentést adott be Ós-Buda igazgatósága ellen, minthogy ő a 3087 korona értékű pezsgőt bizományba adta és azzal nem számoltak el neki. Ilyen szomorú vége lett a sok vidám hejje-hujjának!

Borhamisítás ügy a bíróság előtt. *Oblath* Adolf és társa pécsi borkereskedő cégéről, melynek Promontoron is van pincéje, egykori alkalmazottja *Weidlinger* Zsigmond budapesti borkereskedő nemrég egy vendéglős és *Oblathék* cégvezetője *Molnár* Lipót jelenlétében ezt a nyilatkozatot tette, hogy *Oblathék* közönséges „borhamisítók és csalók.” A pécsi borkereskedő cég *Weidlingert* bepanaszolta rágalmaszást. A tárgyaláson a *Weidlinger* védője 18 tanút kért kihallgatni arra, hogy *Oblathék* valóban borhamisított; azonban a panaszos cég ügyvédje ebbe nem akart beleegyezni. Persze bizonyításról lévén szó, és mert *Weidlinger* beismerte, hogy ő ismert tette a fenti nyilatkozatot, a panaszos azt kérte, hogy a bíró a tanúk kihallgatása nélkül hozzon ítéletet. A panaszos több már azzal is beérte volna, ha *Weidlinger* *bocsánatot* kér. — de védője erre egyáltalán nem volt hajlandó, hanem ragaszkodott a tanúk kihallgatásához. A bíró ennek folytán elrendelte a tanúk kihallgatását elhalasztotta a tárgyalást. Így tehát érdekes folytatás lesz ennek a rágalmaszati pernek és a szakkörök érdeklődéssel várják annak eldöntését, vajjon *Oblathék* részölgáltak-e a borhamisítók titlára?

Gondoskodás a tojásokról. A tojás igen hasznos kis jószág s így megérdemli, hogy gondoskodjanak róla. A földművelésügyi miniszter már régebben elhatározta, hogy a tojás kereskedelmét országosan rendezni fogja s a czéliből nemsokára egy anketót is szándékozik egybe hívni. Miután pedig a vásárcsarnokok igazgatósága még tavaly kidolgozott egy a tojás kereskedelmét rendezését s a belső gazdálkodás fejleszt-

tészté illető rendelkezlet, melyben az vezetése, hogy a tojás kivétel a városból jöjjen; a főváros a múlt pénteki közlekedési bizottsági ülésén azt javasolja, hogy a miniszter hívja meg a fővárost is az ankétára s vegye fel a tárgyalás s orába a fenti tervezetet is.

Uj honpolgár. — Győri tudósítók érvel a sokat mondó címmel, azt írja hogy Magyarország eszelőszerek egygel megint nyarodtak. Az új eszelőszerek, ki *Győrre* magyarországi nevét, Győri Ódó címével és Singer Hermann vezér agynökséggel (természetesen győriben) eszelőszerek bótót nyitott, ahol kaphatók: főpöncz és dada, kasmir és mosóné és több egyéb dolgok. — Tudósítók különben leveleznek egy *cszerynyok* ur b. fotográfijával ékecsék levelet mellékelt, amelyben hű dokumentumot olvassanak arra, hogy uj honpolgár társunk, eleven portékás bótját, a legmelegebben ajánlja a *T. Csekek*. A hechtographalt levelek ezt a részét tessék elolvasni, így hangzik: *Elvén, nem nagy ács hangzású igazságot tenni, (Ezzen kerés haszon és nagy forgalom! — így kellett volna írni. Szedő gyerekek, — hanem bebizonyítani, hogy csakis r. (?) pontos élelismiszereset kiszolgálással lehet bizalmat egyszer és mindenkorra kiérdemelni, melyről — satb.*

A *T. Csek* azonban — tudósítók szerint — nem hajlandók igénybe venni a sülvizsgálókat, egy okból, mert az ellen (alá) írást alkalmazó vezérnyok írása, egy *cszerynyok* írása tudásnak meg közel sem felel meg, más okból pedig, — mert a létesítendő *Orsz. P. Egyesület* az újabb eszelőszerek működését sügéretelené teszi.

— **Mikor a fölbirtokos mulat.** A budapesti törvényszék nemrég egy mulatságos ügyet tárgyalat. Az esemény színhelye egy József-körtüri vendéglő volt, a hová egy „úr” betéret vigadni. Délután 6 órakor itta meg az első korsó söröt a javából, és még hajnali 2 órakor sem fejezte be egészen a murit. Szívesen fogadott mindenkit, aki ez időtájt bevetődött a korsóba, mert: vendéglő tekintette a belépőt; sőt még a csapos legénynek is elhuzatta a nótáját. A vendéglő némi agzodalommal nézett az üres palaczkok légijára, de a mulató fölbirtokos jószágkormányzó meggyugtatták őt, hogy sohse féljen, van ott bankó, akár egy szakajtóval. Hajnalban fölkel a „fölbirtokos” ur az asztal mellől, s azt mondta hogy: Irja föl barátom! Elfogyott az apróm! A dolog ekkor a rendőrségre került, ahol a vídám mulatózó így mutatta meg magát: *Borsos Imre*, napidíjas, szolgálaton kívül. A jó este számláját egy évi börtönnel fizette meg a fölbirtokos nélkül napidíjas.

Koronák Az új 20 koronások az Osztrák-Magyar bank igazgatósága végleges megállapodása szerint f. hó 20-án becsatáltak ki. A 10 koronás bankjegyek forgalomba hozása csak a jövő év elején lesz.

Tessék lefordítani! — Magyarosodunk hála Istennek. Ambátor N. beszkerei tudósítók nem így fogja fel a dolgot a s magyarosodás ügyét egy cseppet se látja előmozdítva az alábbi körbe adott levélben, amely azt mikor megkapunk, nem tudtuk hamarábban kitálatni, ho-y miért is küldi azt nekünk: Talán hogy lefordítsuk? Mert ugyan mi néha egyet-mást fordítunk is, de megvalva az igazat a jelen esetben sehogyse tudunk e eligazodni. Szerencére tudósítók mellékelt egy másik levelet is, amelyben tudomásunkra adja, hogy az alábbi levelet egy *Üredék*: kellegje ismétte egy beszkerei a előnyösen ismert eszaktársunknak, (akinek nevét ugyancsak eléggé megértethettük. —

Ide mellékelem — írja levelezőnk — ezt az eredeti magyar levelet, hogy lapunk magyar olvasóiból is lássák, hogy háának del-rezésén, egyes helyeken milyen magyar nyelvi cserék végzik a pinéziri teendőket. Az ortográfiai hibákölt összeállított levél így hangzik: 19 900

Kerem Bobeg úr

Tessik Kerem kideini azen Keyeve azónal en Varók új Videken en akárom lezelete Tessik kideini N-hanamen en Migeo Fizekek márkán magyar nyelvi kerem azónal kideini en Varók minden Nápe I esik kerem Szivesiget I enni Hatgakarom belepai

Csecki Teler

uj Videk andei Pincesz Terik kideini Pen Nahamen azónal Beszkerei tudósítók jutalmát tűzött ki annak aki fenti levelet lefordítja.

A kedvelt pörkölt szalonja. Hogy a fővárosi publikum mennyire szereti a pörkölt szalonát, bizonyítja az is, hogy a hentesipar-terület elnöke arra kérte a bizottságot, hogy a sertés közvágóhídon gondoskodjanak olyan berendezésről, hogy a sertéseket *pörkölni is* lehessen, mivelhogy csak így állítható elő a bpesti közönség igen kedvelt pörkölt szalonjára. A hentesipar-terület figyelmes elnökének kérését a fővárosi bizottság méltányolta és a berendezési tervek megmunkálására utasította a mérnöki hivatalt. A berendezés mielőtt elkészül, lesz pörkölt szalonja.

Szélaháms pincesz (?). A napokban értesítették a kolozsvári rendőrséget Deésről, hogy onnan egy *Hermann Alfréd* nevű, foglalkozására nézve állítólag főpönczér, több rendbeli csalás elkövetése után megszökött és Kolozsvárra utazott. Itt folytatva csalásait, és Blau Gyula, majd Hidassy Alénv alatt rézlánccokat adott el aranylánccal helyett; de szállást adó nője, erős gyantát táplálva a különböző néven szereplő Hermann Alfréd iránt, jelentette a rendőrségnek, mely őt le is tartoztatta. A csalót most Deésre kísértették, ahol is a kir. gőzszegénynek lett átvala. Mint tudósítók írja, *Hermann Alfréd* nem főpönczér, hanem a deszi Nagy-fő vendéglőben előbb mint éthordó, csapos, borfú és evőeszköz tisztító szóval mint „mindenes” volt alkalmazásban. — Mindenesetre szép „karriert” csinált! De az ovatoság tanácsos a vendégös és kartársaink részéről, az ilyen „lárneves” egyének iránt

A bicikliknek nem lett semmi baja. Egy erszébetvali korsárosnak sűrűs teendője akat a fővárosban, fölült tehát a biciklijére s hogy el ne késsen, elkezelt sebesen kerekézni. Korsárosnak a biciklijén olyan gyorsan hajtott, hogy a leeresztett sorompónak neki ment teljes gőzerővel, és le is pottyant a biciklijéről. miután örvendetes meggyőződést szerzett a felől, hogy a biciklijének semmi baja sem történt, nagy meglepetve vette észre, hogy a sorompó derekban ketté törtött, a mit a vásár igazgató is le jelentett a tanácsnak. A város most a korsárosossal akarja megcsináltatni a sorompót amit ő büszkén felet, mert a sorompónál is erősebb *biciklikjének nem lett semmi baja.*

Agonyította magát. Bors Márton Pécsi

vendégölő kinek vendéglője a sörház-utcában volt a múlt héten, szerdán agyonlőtte magát. Metemete a kartársak részvétele mellett Pénteken volt. Az öngyilkost vendéglőst övegye és három árvája grászolja.

Milyen lapokat járassunk? (Kézelő-tulajdonosaink figyelmébe) A kávéházak és más szórakozó helyek közönségének kezd feltűnni az a furcsa körülmény, hogy míg különböző hazai és külföldi német lapokkal túl vannak árasztva ezek a helyek, addig igen sok hasznos és érdekes magyar újságnak s szaklapnak nyomát se találjuk, — s egész Budapestben egyetlen kávéházban, vagy vendéglőben sem áll az rendelkezésre. A járattott magyar és német lapok száma között valóban jésteó aránytalanok aralkodik nálunk, ami kötevégtelenül a magyar sajtó mellőzése vall. Így pl. a havonkénti kétszer megjelenő „*Természeti*” ok. tanulságos és szaklapraunka néve igen becses tartalmu lapot alig találhatjuk, egy-két példányban, noha annak előzetési ára évnként csak 3 ft és nemcsak az olvasó közbanszágnek, de maguknak a kávéházoknak és vendéglőknek is feltehető hasznos és érdekes olvasmányul szolgálhat. Mint a magyar két hetenkénti lapok közül egyik leghasznosabb a legszebb kiállítás és legelősebb képes lapot a „*Természeti*”-et *l. kévécsék és vendéglőknek figyelmébe és jártólásáap ajánljuk* A mindig rendkívül tartalmas szép lapnak előzetési ára a „*Haldszent*”-ta együtt, — egész évre 6 korona, félévre 3. korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal Bpest! II., Donáth-u. 7.

KÖZHASZNU ÉS OKJÁTÓ

Czukraszát a kávéházakban.

Hogy a czukraszok is élénken gyakorolják a kávé kiszolgálást, az régi dolog? De kérdjük: miért nem fektetnek kellő súlyt kávécsinai a czukraszatra. Azt hisszük, hogy ez semmiképp nem volna az ízcim ártalmára. Ott van a buffet-asztal és szekrény az egészen jó hely volna a közönség figyelmét a készletben levő czukraszati czikkre kifejezemesen tenni s akárhán vendégek jól esnek a nagyobb választékából izeleni. Ez alkalommal közöljük a *Dobos-torta* egy finom fajának készítési módját: Keverjük 25 deka czukrot, 6 tojás sárgájával $\frac{1}{2}$ óráig, 20 deka lisztet 12 tojás habját keverjük. Ebből 10 — 12 vékony kerek lapot sütünk. *Töltelek:* 21 deka cukzonnal 6 egész tojást és egy darab vanillát habbistában egy forró vízzel töltött edény fölött addig verünk, míg kezd sűrű lenni, aztán kihűlni hagyjuk, négy tábla csokoládét két tejmerítő kanálnyi vízzel feloldunk s ehhez hozzakeverünk 21 deka jó tea vajat, melyet előbb habbá verünk s az egészét kéverjük. A felületet barnára égett cukzonnal vonjuk be. A kész tortát 2—3 napig állni hagyjuk.

— **Drágább lesz a tea.** A kínai háboru hatását leginkább érzik Czukorszországban a teakereskedők. Moszkvában biztosan veszik, hogy nemcsak az idén, de jövőre is tea hiányában fognak szenvedni. Főoka ennek a vizen, való közlekedés akadályai söt ugyszólván

teljes megszűnté, amiért is a teabehozatal megakadt. — Mást észre a teaszállítás utját Tiencinből Kalgauba a kínai fegyveres lázadók már régóta elvágták. Az orosz lakosság, Szibéria és a kalum pusztaság népe a teát leves helyett, tehát fontos táplálékul használja és így reájuk valóságos a hét száz esztendő nyomorúsága vár, ha a tea megérül. El lehetünk tehát mi is készülvé, hogy kedvelt tei italunkat drágábbban fogjuk megízteni.

KÉZTÖR-KÉZRE.

Büntetés

Lapunk múlt számában hírt adtunk azon konfliktusról, a mely volt a Drexler ártomány főpinczere, Payer Lajos kártársunk, és egy ajtó mellett, álo vendég künt. Payer ugyanis elakarta *esterádió* az akaratos vendégét a vendéglőből a mért az ott az erkölcsöszi szabályoknak még nem felelő gondolkodott és cselekedett. — Kártársunknak ismét kellemetlensége támadt még pedig eltérően az előbbi: megbüntették. Az eset egyébként a következő:

A fővárosi főpinczéri kar egyik tekintélyes tagja *Béla György* szaktársunk nevének a múlt hó utolsó hetében tartott név nap estélyén, Payer Lajos felszönte az unnepelet s ezen felkötözöttvel kapcsolatosan olyképen talaita éttel a kedves férjúrát, mintha egyszersmind *György nevéjé* is unnepelet volna. Balika kártársunk, aki annak idején nemesk a szabakál pinczér egylet alkáltása fővirágzatotaisn működött közre de aki Budapest az O. P. E. ügyének is egyik legnagyobb mozgató ereje, — a teköszöntök reá vonatkozó részét, olyképen köszönte meg, hogy az estélyen egybegyűlt társaság a legkedélyesebb hangulat közepett s egyhangualg rótt ki a 6 kor. pénzbarságot, Payer Lajosra, akinek is ezen összeget — dnezam a személyes kérdésben való felsőllás és azavat hajre magyarrik amsnak — azonnal lekeltett ízetni. *Szász Lajos* aki némi álláspontre már helyozikind az ellétt javira, szintén nem küllöb szerben részesült. Két koronara büntették. Mert *Devény* főpinczér kártársunk felsőllása *Szász* nek, (ki más küllöben az O. P. E. Bpesti. központi bizottság elnöke) — lévén az O. P. E. alapja érdekéről szó; minden szóvalkál bele kellett volna nyugodni a *beztörsény* skarábba, s az ityképen s koronara felszperordott összeg, az az O. P. E. alapjához adóptaltatott, a melyet az *Ujkor-Lapok* multikori számban közöit *biatötdés* már töl is tünetett.

Amidőn ezen esetről az údvös tannáságot magunknak levoztuk, igen ajánlatosnak tartanók ha fővárosunknak egy főpinczere s melasztanak egy megismerélni a kedves neje születésén vagy névtájjal kapcsolatban a fenti eseményéi büntetésökben. Így aztan valahogy csak összegyűné az az O. P. E. alapja . . .

Multság.

Bartókai írják, hogy ott az „*orgona*” jávára kártársaink a mult hónap vége felé, a száson befajezott megelőzőleg egy igen szépen sikerült társas multságot rendeztek, amelynek díszét nagyban emelte, hogy azon megjelent az összes előlélt fűrdői közönség, élen az igazgatósággal. Az ottani kártársainknak becsületére való multságot *Csokla Frigyes* és *Trebócz* János rendezték a a jávára adták. A multság után a fűrdői pinczér kar *Englener Béla* fog. kártárs indítványára elhatározta, hogy jövőre az O. P. E. alapjára fognak rendezni multságot.

A nagyvilágbuli.

Chicagóban legutóbb egy érdekes intézményt alapítottak. Ugyanis a ma-

darak számára *kórházat* rendeztek be, mely a maga nemében páratlan az egész világban. A madarak gyógykezelésére teljes berendezés és ambulancia van és aznapta érkeznek oda beteg, vagy sebesült madarak, melyek gondos gyógyítás és ápolás után ujjalag labra kelnek és egészségesen hagyják el a kórházat.

Arizonában (Egyesült államok.) olyan keményűbű fára akadtak, melyet aczélvágó szerszámmal sem tudnak feldolgozni.

A délafrikai bányák normális időben 80.000 embert foglalkoztatnának.

Előfizetőinkhez !

Tisztelettel felhívjuk az „*Ujkor-Lapok*” mindazon előfizetőit, a kiknek előfizetésük még a lapunk júliusi megjelenését megelőzőleg lejárt, hogy az esedékesű vált díjjakat mielőbb beküldjen sziveskedjenek, ne hogy a lap küllödben fennakadás történjen. Egyuttal figyelmeztetjük és kérjük mindazokat, akik *lapjukat bármilyen hibás ok miatt rendszeresen nem kapják, vagy a kik helyét változtattak* — hogy erről benntünk egy levelező lapon értesítsenek.

Az „*Ujkor-Lapok*” kiadóhatala“
II., Fhg. Albrecht-út 8.

ÜZSÉTS KÖRREJNK

Helyváltozások.

„Londoni Magyar Pinczér-kör”
The London Hungarian Waiters' Society — London, W. 9. Weste Street, Regent Street.

Lapunk levelezői és tudóstói közzé újabban — *Mezeri Károly* Kis-Czellből, *Fontaine Lajos* Szombathelyről, *Palkovits Ferencz* Uj-Dombóváról léptek. Lapunk munkás gárdájának új tagjait, derék kártársainkat szívólt üdvözöljük.

Takács József lapunk levelezője *Tatáról* Verseczre költözött, hol az „*Arany Szarvas*” szálló főpinczéri állását vette át. — *Groh Adolf* levelezőnk és tudóstónk, régi helyét, a Nagyszébeni Brassier kávéház főpinczéri állását ismét elöltalta.

A Pécsi „Royal kávéház” megnyitása, melyről már lapunkban hírt adtunk szombaton mult egy hete volt. A megnyitáson a nagyszámú közönség igen jól érezte magát s *Korody Gyula* kitűnő zenekara mellett egész reggelig ott maradt. Az új tulajdonos *Kádr István* szaktársunk, intelligens felépítésével és előzékeny modorával már az első nap megkedvelte magát amivel is midőn jó hírű üzletének új alapját megvetette, egyszersmind arról és tanúságot tett, hogy a művelt pécsi kávékos egy kitűnő kártársat nyerték benne A kávéházban az alkalommal állást nyertek *Meisler Sándor* főpinczér *Huszár György* fizető pinczér *Lanichs*

István segédp. és *Weber Béla* mint teköér.

Fűrdőiről. Az utóbbi napokban be állt kellemetlen is hívös időjárás megőrdítette az amnyig későn kezdődött fűrdői sasiót. Több helyen már vége a nyári életnek s a fűrdőkön egy-két nyári-öszi kurtán használó vendégen, és a fűrdő tele örözön kívül senki sincs. A vendéglői üzleteket bezárták és a bérlo tulajdonosok s a vendéglőkben alkalmazott pinczér kártársaink is vissza tértek. A mult heten érkeztek meg fővárosunkba: *Dávid Sándor* derék barátunk *Trencsén-Tepliczéről*, ugyanott az ily című szálló főpinczere, — *Unterreiner János* és *Unterreiner Vince* Siófoki főpinczerek, és *Buziánsz Ámbros* János és *Ámbros István* főpinczér kártársaink.

Vendéglő átvétel. — *Weber József* előnyösen ismert szaktársunk, ki mint főpinczér a főváros előlélt üzleteiben működött hosszú ideig. Budán, a fő utcán lévén és a régi jó hírevű „*Nagy Csizma*” (Kertészne-féle) vendéglőt f. hó 1-én vette át: *Kitűnő* szaktársunkat, a kibén a budai közönség egy a közkedvelt vendéglőhöz méltó szakavatott embert nyert, gratuláljuk, és kívánunk neki sok szerencsét!

Uj szállóas és új ház. *Karácsonyi* Lajos előnyösen ismert szaktársunk, s a szegedi P. A Társaságnak tisztségű tagja, Kis-Czellben át vette a „*Kemence*” szállót: s azt szakavatott vezetése által már is a legforgalmasabb üzletek egyikévé emelte. Derék barátunk ugyanekkor eleget tett egy másik kedves köteleselet is, amennyiben aug. hó 28-án oltárhoz vezette szíve választottját, domjánjézi *Domján Irma* kislányát, d. *Domján Lajos* pósfai földbirtokos hájos szép leányát. Az ifju házaspárnak felhőtlen szép jövőt és az üzlet átvételhez szerencsét kívánunk!

Vendég fogadó átvétel. — *Temesvárt* a régi „*Arany Ökör*” vendég fogadót *Schweiber Lajos* vette át s azt a mai kor igényének megfelelőleg a napokban nyitotta meg.

Erzsébetfalván a *Török-Flóris* utcában lévő „*Ipar kávéház*”-át *Neuhäuser József* átvette és azt újonnan renoválva, f. hó 1-én nyitotta meg. A jó hírevű kávéház élénkítő közönség látogatja.

Kávéház megvétel. Pozsonyban az 1825 év óta fennálló ligeti kávéház ismét gazdát cserélt még pedig olyképpen, hogy *Palugyay Károlytól* — ki az üzletet és annak kerti helyiségét a mai magas színvonalra emelte, egy „*Brunni*” szerződés részvénytársaság vette meg. Hogy a tisztes kort még ért kávéház gazdát cserélt ezuttal annál inkább sem örüllik neki, mert a brunni részvénnyel szerződés szaktársunk, a „*Ligeti kávéház*”-ból” valószínűleg rövidesen sörházat csinál, hogy abba a magyar ital rovására brunni sört mérjen.

Vendéglő változás. — A *Temesvári Fehér hajó* gazdát cserélt s ezuttal a régi jó hírű üzletet *Saruga Lajos* vette át aki azt teljesen újá alakította és

czimét „Közepeni szálló”-ra változtatta. Saruga szaktársunk szépen renovált üzletét, f. hó 7-én adta át a forgalomnak s ugyan akkor a kávéház megnyitásánál a szép számban megjelent publikumot, kitűnő hangverseny szórakoztatta.

Uj kavés — Temesvárt, a „Papanek” fele régi jó hírnevű kávéházat, a kávéházak hosszu idón át volt közkedvelt főpincézer, *Weald* Poldi vette át. Uj kavés szaktársunk üzletét f. hó 8-án nyitotta meg ünnepélyesen. Sok szerezéset.

Kávéház megnyitás. *Benjamin* Mór Matrosvárharlyen, a Szent-György-utczóban „Erzsébet” czimzmel egy a mai kor igényeinek megfelelő esinos berendezésű kávéházat nyitott. Szaktársunk szép üzletére, a közönség figyelmét felhívjuk.

Helyváltozások — *Davitch Gyula* derek barátunk a szombathelyi „Szabaria” szálló 9 éven át volt főpincézer, az üzletből kilépett s helyét az ugyanott hosszabb idón át alkalmazott. — utóbbi időben szobapincézer *Seabó Imre* kartársunk foglalta el. — A szobapincézer állást *Horváth Ferenc* éthordó nyerte el. — *Dervaris Mátyas* közméret kartársunk Temesvárt, a helybéli Pilseni sörözőnek főpincézeri állását foglalta el. — *Bergmann Péter* Temesvárt a Hungária szállóban nyert alkalmazást. — *Palkó Lajos* N. becskerének a Rózsai szállóban élt állást foglalt. — A fővárosi Halmos nagykávéház főpincézeri állását, *Moritz Sándor* f. 29-án veszi át. Ugyanakkor foglalta el az Ottóon kávéház éjjeli főt. állását. *Nyírségi Géza* kartársunk helyét *Korbusz Gy. Lajos* m. társunk *Gerencsér József* Új. Ujdombavárcól Zumborba és *Englener Béla* főt. Bártfáról Epestre érkezett.

(„Zalaegerszeg” Zs. J. tudósítása) *Polgár Pál* az „Árany-Bárdy,” — *Muatter Jakob* n. o. a polgári étterem. — *Fischer József* a központi kávéház, — *Wullner József* a „Kaszinó” (Korona szálló), — *Steigl József* a „Barosliget” — és *Horváth József* a „Kaszabazsa” főpincézeri állásait töltik be. — *Hainsmann Soma* a Korona szálló étteremben mint éthordó, u. itt mint borfűk *Gundi Kálmán* és *Sebestény József* vannak alkalmazva.

fi vén korcsmáros.

(kontra „Vén fogadó”)

Irtá: *Minden Tanács.*

Megjegyzem hogy még nem volt félkilencz, mikor a keleti pályaudvar a értem. A vonat 9 ó. 30 p. volt indulandó. S én a vonatról 1 percczel lekéstem.

Kifakadtam. Czudarságnak és nemtelen eljárásnak neveztem, a mit a sors velem elkövet. Pech, pech után; késés késés hátán. Mivelhogy tegnap alig orrhosszal késtem le, az expressz csakvázogott, amelyen a rajnai hegyekre (szüretre) menni, állt volna kötelességemben.

Az állomásról kibandukoltam, hogy majd hazá bandukolok. Éhes voltam mint a hét hétig nem evett ember. (Pecdig én csak reggel 11 óta nem ettem)

A pályaházal szemben a *Gallusét* nem messze áll egy kis sörözőcsma. Betértem. Az étapon a mongol irás daczára is észrevettem hogy *Szekely gulyás* van a konyhá. Hivom az asztelénynt, azaz pincézert, (hétköznapon asztelény vasárnap pincézér) és kérék *székely gulyást*.

A Székely gulyás egyik legkedvezőbb ételém, mint egyáltalában minden olyan étel, amely káposztával van vonatkozásban. A mi egyebéért a káposzta iránti rokonszevemre vezethető, egyszerű dolog. Boldogul nagy anyám születése káposzta ültetéskor volt, édes anyám asszony-é káposztaborulások, a magam-é pedig: káposzta szüreteléskor.

A Székely gulyást felszolgáltá a vasárnapi pincézér. Olyan volt hogy a kutyá sem ette volna meg. Mondtam azt a (valami bogrnárból lett) korcsmárosnak föl se vette. De az árat igen!

Most képzétek el: egy percczel lekésmi a vonatról s egy percczel később kuryának való székelyt kapni. Egy kicsibe mult, hogy bosszuságomban az összes gázlángokat le nem vertem. Ugy távolgatom ki az ajtón.

— Szervusz, hé!...

(Hát e még ki az ördög!)

— Hé szervusz!

— Jézus Mária! hát te vagy! — hogy lehet az emberre oly kétségbesetten kiabálni!

— Hát hogy lehet valakinek egyszerű köszöntését meg nem hallani!? Vagy talán — büszkeség, lenézés stb. stb?... Változtok baratoskám!

Tessék neki áll föléb. Ennek a csupa idegességű ennek a fél...

— No Isten — fohászkodtam föl keservesen—nem elég hogy a vonatról lekéstem, hanem még ezzel a fél boldonnal is össze hoztál!...

Elmondtam neki esetemet. Valóssággal kikit magából. Hogy: hogy lehet valaki oly végtelenül egygyűb, megmondolatlan, stb. stb. A vonatot egy percel lekésmi s megfizetni a kutyának való volt székely-gulyást!

Egy holgy ment el mellettem, akit észre vettem, és félig hangosan szóltam:

— Ni ennek a hölgynek egyik lábán lakk, a másikon meg szarvas bőrczíp van.

Idegesen félbe szakított: „Hát hogy lehet ilyesmit is meglátni!”

— Én mindent meglátok, tehát azt is hogy te ma este...

Hogy csak ne szóljak, elmondta hogy úgy járt mint én. És elkezdett szidni minden kontár korcsmáros. Ugy szidta őket mint a jégeső. Végül azt inditványozta, hogy ismer ő egy vendéglőt, a hol étkezni fölségesen és olcsón lehet.

— Hol van az a korcsma?

— Nem korcsma, vendéglő... különben „Boroskocsi” a neve.

Ez után a sok nagy Isten verés után tehát mentünk a *Boros kocsi*-ba. Gyalog meneteltünk és egy óra alatt ott voltunk — Budán — a „Boroskocsi”-ban, ahol — vasárnap lévén — szép számu és elegáns publikum verő-

dött egybe. A többek között ott látnk a főpincézert, s Palkót, a „Boroskocsi”-ba pincézért, aki egyik sarok asztalnál nevetett.

„Hogy lehet nevetni egy borospincézérnek!” A nem messze lévő söntésből a korcsmáros hangja hallatszott ki. Lám-mazott a főpincézert, hogy az leszámtoltani akart 8 filléryi különbözötet, a mi úgy állott elő, hogy a vendég a neki felszolgált 2 10 ó-bort vissza küldte és helyette sillert hozott. A főpincézér azt bizonyította hogy ő neki nincs érdekében 8 fillért elveszteni; a korcsmáros meg úgy vélekedett hogy a mit ő már föl irt, azt le nem írja (így volt ez szokásban — nála — hajdanában és most is); a vendég pedig — a kié volt a 2 decziliter — azt állította, hogy a korcsmáros inkább való volna kutsébernek, mint vendéglősnek.

Társam feltanuja lévén ezen famózus esetnek, bosszuságában majd eldött a székje. „Hát még itt se lehet nyugodtan költekezni!”... Hozza még, bántotta a Palkó magaviseletét is.

— Palkó — szóltam én — mitől jó az a nevetés?

— Hát mert a gazdának szaklapot olvas! — „Szaklapot”!?

— Szaklap kérem több is van a világon — mondja Palkó. Olyan is ami lehetének, olyan is ami minden kéthében egyszer jelenik meg. S meg magyarázta Palkó, hogy a főnöke addig egy nap se fekszik le, míg az összes szaklapot, — és addig a reggelizésbe se fog bele, még a „Vendéglősök, korcsmárosok társulata” havi értesítési *szaklapját* ki nem olvasta.

A vendéglős ekkor jött be egy terítékek s vitte azt gyorsan a nagy asztalhoz a hová, a többiek közé, az imént telepedett le egy vendég. A terítéket letette a vendég elé, s az asztal közepén álló füvegek közül egyet földöntött. Az üveg fölborult s borulása közben félre bilentette a gyümölcs tartót, amiből szanaszét gurultak az almák. Egy vendégnek a levevébe szaladt egy bolondos óma, míg egy másiknak sörét döntötte föl egy-két öklömnny nagy körte. A további szerencsétlenségeket megakadályozandó; a korcsmáros ide-oda kapkodott, miközben aztán a többi butellák is elűtötte.

„Hé te Palkó hol az a *vén korcsmáros*”, a gazdád, — kiálltot bosszuan az a vendég, akinek a sör az ülebe folyt. A skandaluzos botrány okozó „vén korcsmáros” pedig — mintha mit se hallott volna, gyorsan megfordult és a söntésbe szaladt.

Jót kacagtak neki, a kiket leves és sör meg nem áztatott, úgy szintén az éthordó, akinek a nevetésben, majd lehullottak karjairól a különbéle nemű ételek. Csak a főpincézér nem nevetett. — Egy földölt pohár sör, egy kiömlött leves, egy megsemmisült 7¹/₂ s-és Rajnai vagy miféle bor! — ki fogja ezt neki megtéríteni?...

A söntésben már nyugodt lelkiismerettel trónoló korcsmáros gazdája, mesziről elébe kiálltot, hogy ő nem

vez tudomást semmiféle leszámolásról. No tessék! Hogy fizessek meg azt a vendéget! — A mi miatt a főpinczér aztán olyan patáliát esapott, hogy az a vendég puplikum oda csodulást vonta maga után. A kocsmáros a csodulással szemben *borai jószágára* hivatkozott és boldogan nyilvánította a főpinczérnek azon követelését, hogy ő — kárában pótolva legyen.

A közönség állás foglalása, hogy a főpinczérnek jogos és méltányos a követelése — mit sem használt.

A megtörtént skandalum után 10 perczezel kinyílt a mellék étterem ajtaja, és azon egy szék repült be, neki egy vendégnek, aki az ajtó-tól a második asztalnál ült. A folyosón pedig csete-paté támadt. Szította a *vén kocsmáros* az evő eszközök pucoló mesterét, hogy: „Hogy merészel ő egy ettermi székre lélni, a folyosón?”

A véletlenül meg dobott vendég a kocsmáros alaposan lefordta és eljárást *közfartagnak* minősítte. Én pedig ez alatt elfeledtem enni és *Botoz* barátomat, a *vén kocsmáros* botránnyal egyszerű annyira idegessé tette, hogy elment a kedve az érvétől. Az nap este nem vacsoráltunk.

A rengetegben.

*Kélesem szép nyári estén,
Kedvesemmel sétálok én,
Kiám a hímes tarka réten.
Föltöltök sok szép csillag fény
Nosohog, a magus égen.*

*A mint megynék mesze-mesze,
Bevünk a rengetegbe;
Körüljárunk esendes minden,
Csak néha a fű zörög,
Hallatszik az erdő mélybe.*

*Mesze bék a rengetegbe
Mégzsol a fálemlé,
A szerelmek dalosa;
Lombok alján ébrejtőze,
Bajos dalát dalogtatja.*

*Erre össze nézünk mintha,
És a dal minélünk szóba,
És megértjük bábal szavát!
Cattan is már csak a csokra,
S egymást nézél ötélj át...*

Darvas Jenő.

A vén fogadó.

Botoz regénye.

III.

— De Bandi! hiszen ez nem tartozik a legszebb leány legboldogabb völgyévéhez — kiáltott nevetve Pintyei Pál, az egyszerű borus kedélyű és érzélgős lett Gyömöreirehöz; és kapta az issított tartalmazó kancsót és töltött a poharakba. A vidám cimborák itták és mulattak tovább.

Gyömörey nem nyult poharához; neki nem kellett több. Elment a kedve az ivástól, elment mindentől. Hogy mi okozta ezt és mi szálította meg: maga

se tudta. Csak érezett valami igen nehezet, olyas félt, ami a lelkét és szívet elkezdte nyugtalanítani, gyötörni; olyant amit még ő sola sem érzett. A különös érzeteknek ezen hangulat nyomosztó hatása alatt állt föl és oncsuzott röviden, a mámorban és jó kedélyben uszó vig komániától. Azok tartották se erőnek erejevel ott akarták még fogni. Nem maradt. Ment haza.

A pápai keresztuton, nem messi Gyömörey határához, szelvésként vagtató paripái egyhintőt kerültek ki. A hintóban egy idősebb ur és egy fiatal hölgy ült. Apáthy gróf és leánya volt. És Gyömörey nem vette őket észre. Kocsija párnáján föl oldalt dölve, teljesen magába és mélyen igen mélyen volt elmerülve gondolataiba. — Apáthy Margitról gondolkozott sokat, nagyon sokat. Mit gondol róla? Talán hogy nem fog sikerülni a fogadalom; hogy Margit nem fogja szeretni?... Vagy ha szereti is az apai nagy tilalom miatt nem fog hozzá menni?

Nem, nem ez foglalkoztatta Gyömöreyt. Hogy Margit szereti s hogy az bármilyen titalnak daczra is felesége lesz ezt tudta, erről meggyőződött. A gróf leánytal egyszerű tánczolt és egyszerű beszélt; a többi megtudást, a körülmények megismerését illetőleg — ez utnig elég volt neki. Mi bántotta hát?

Van két olyan dolog, ami az embert képes meg boldontani. Ha a cselekvés és nem cselekvés esete, vagyis ha az áll elő, hogy két eset közül az egyre se tudjuk magunkat elhatározni. Bárha annak tudatában is vagyunk, hogy a kettő közül az egyik, igen rossz; a megállapodás mindazáltal mégis csak oda vezet, hogy nem tudjuk; melyiket tegyük?...

Igy volt Gyömörey, aki jól tudta hogy szereti őt a szép gróf leány. Őt... aki sohasem fogja és tudja szeretni... S ő tudva ezt: elvegye-e, elveheti-e azt az ártatlan, azt az anygali szép leányt?

A megállapodatlanság fölülte való töprengéseknek légrőivál utazott s érkezett haza. Mikor kastélya lépesőjén folment, mikor szobáját benyitotta, még akkor is a kérdések kérdései gyötörték. Elvegyem-e?... Elvehetem-e?... Eh! — kiáltott föl végre és meg állt a szoba közepén. „Én — fütte hangosan tovább gondolatait — én gondolkodom s tünődöm, én a pillanatnyi elhatározások és a tettek mberbe azon, hogy!... Tehát igen, elveszem, mert el kell vennem. Ha nem szeretem, még akkor is, — ha nem akarom, még akkor is: mert szó a szó: amit Gyömörey Bandi mond, az betartani, azt teljesíteni kell!... —

— Ugy van! — felelt egy hang valahonnan a mellékszobából.

— Vigyen el az ördög — kiáltotta vissza Gyömörey és hozzá fogott a levétközéshez.

— Ohó kedves barátom uram, az ördögnek én hozzám semmi köze: majd ha kialudtam magamat, akkor szóba állok vele. Szervusz! — és ezzel amint a szomszéd szobából hallatszott — be fordult a falnak. S aludt.

— Hej komám, Bándori! — szót át a szüntelen aludni szándékozó Gyömörey —

És ugyancsak Bándori volt, a ki a másik szobában aludt. A hajnalban érkezett valahonnan hivasan és fardant. Érthető hát, hogy Gyömöreynek az utóbbi szavaira egy szóval se felelt. Ő különben másnak sem igen szokott felelgetni, ha aludt...

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Kéziratokat át nem adunk vissza.

A t. szaktársak kedvencéi. hogy az Ujkor-Lapoktól rámba tice, a vendég és kitérő házi helységökben mindentől függésük ki, hogy abból a nagy közönség, a vendég és pinczér-ügyeké illő nagy érdekeit nyeltesse. Ez szakmánkban és mindnyájunknak érdeké.

B. F. Húsvölgy. — A címzet Szegélik k. társainkól kaptuk. — F. P. Bpest. — A lap kiadését illetőleg utána néztünk s a küldésének felmakadását nem találjuk. Lehet hogy, a híányos kézbeírás folytán nem kapta a lapot. — G. J. Csop. Kérését teljesítettük. Czándula ment. — G. A. N-Szeben üdvözöljük. Mevel megy.

E. F. Pozsony. — Az egysétes és szerelt legzebb mindenek között az egész világon. Mintán a város téhen, és város dísznő históriája szintén ilyen forma értelemben van megírva, azt megtartottuk és ebbe tették a papirkosart, hogy éhen ne haljon. A város téhen tehát a jövő számban...
Több kéziratról a jövő számban.

Kiadóhivatali üzenetek.

Gy. S. Szentcs. 6 k. lej. decz. végén. — **A. J. Bpest.** 6 k. lej. decz. 31. — **K. F. Rutka** 3 — **M. J. Bpest** 3 k. — **M. D. India** 3 k és **R. S. Temesvár** 3 k. lejárát November végén. — **P. Gy. Miskolc**, 3 k. — **B. K. Szatmár** 3 k. és — **F. F. Beregszász** 3 k. lejárát Október végén — **L. Gy. Eszék** 6 k. — **L. Gy. Kolozs** 6 k. lejárát 1901. Február végén. — **K. F. Pácz.** Az utalványon 3 kor; helyett 1 kor. 50 fill. állt. Szaktársunk a feladalmán bizonyára a régi számitást a korona számitással tévesztette össze. Mintán a lejárátot a 3 k. értelemben. Okt. végére írjuk, a hiányzó összeg szives bekielésért kérjük.

Nyiltér.)*

Káldor Zsigmond név, a Herkules fürdő gyógytermeiben alkalmazva volt éthordó — hitelt adva becsületességüknek — nálam nagyobb összegű adósságot csinált és anélkül, hogy tartozását kiegészítette volna egy nép számon megköztölte. — Utóbb vet értesésem szerint Káldor itt több más egyének is adósa maradt; amire is felkértem összes t. szak- és kartársaimat, hogy amennyiben a fentnevezett **Káldor Zsigmond** éthordónczer holtete felől tudomással bírnak, — azt az „Ujkor Lapok” szerkesztőségénel bejelentem; avagy közvetlenül velem közölni sziveskedjenek.

Herkulesfürdőn, 1900. szeptember 7-én.

Relf János,

főpinczér.

„Orpheum-rendelő.”

Herkulesfürdő.

*) E rovatban foglalkatért a szerkesztő nem vállal felelősséget.

Lapkiadó-tulajdonos:

D O B Ó G Y L A.

a fővárosi és vidéki ismer-
tebb szállodák, vendéglők és
kávéházak — „Utmutatója”, a
fővárosba és a vidékre utazó
közönség és a kereskedelmi
utazók figyelmébe ajánlható
jobb útlelek. — Ajánlható
czégek. —

BUDAPESTEN.

SZÁLLODÁK, VENDEGLŐK.

Pannonia szálló (Glück Frigyes)
Kerepesi-út, Nemzeti szin-
ház mellett. (Szállodai
szobák, éttermek, vendég-
15 kávéház.)

Istrán főherceg szálló (Gundel
János) Akadémia-utca,
Akadémia mellett. (Sz.
szobák, éttermek, kávé-
ház, sörcsarnok.)

Nemzeti szálló (Arkay S.) belv.
Váci-utca.)

Debreczen vendéglőadó, (Appl
János) Kerepesi-út.

Ehm János éttermei, kerepesi-út
és Múzeum-körút sarkán
Nemzeti színház mellett.

Palugyai és Huszár éttermek,
Nemzeti szálló épület, a
Váci-utca- és Fehér vendé-
glő közti Arany Kéz-utca
felől.

Szikszay Ferenc vendéglője
Vámház-körút.

Karikás Mihály vendéglője, belv.
Szevritva tér.

Ürmösy Béla, Fehér-ló vendé-
glője, Kerepesi-út.

Hack István nagyvendéglője,
Csömör-út 16. kellett pá-
lyaudvarral szemben.

Karikás Lajos vendéglője, belv.
Magyar-utca.

Tóth József „Arany-bika” ven-
déglője, Lóay-utca.

Szikora Agoston vendéglője,
Múzeum-körút, Múzeum-
kerttel szemben.

Ekkert K. vendéglő Sándor-u.
Németh János vendéglője, Jó-
zsef-körút.

Németh Lajos vendéglője, Nép-
színház- és Német-utca
sarkán.

Sörösima vendéglő (Steinhübel
Jenő) II., Iskola-utca 44.

KÁVÉHAZÁK.

Belvárosi kávéház (Steuer Sándor),
Klotild Főh. palota.

Klotild kávéház (Krausz Géza),
Váci- és Irányi-utca sarkán,
Hadtestparancsnok-
sági palota.

Oktogon kávéház, Andrássy-út
Oktogon-tér.

Helvétia kávéház, Andrássy-út.
Balaton kávéház (Thiányi József),
Kerepesi-út.

Flume kávéház, Múzeum-körút.
Corvin kávéház, Andrássy-út.

Hazám kávéház (Pollák Sándor)
József-körút, Népszínház-
nál szemben.

Veneczia kávéház, Belv. Nádor-
utca.)

Gentry kávéház (Molnár János),
Magyar-utca.

Orleans kávéház (Papp Emil),
Rostély-utca 1.

Korona kávéház (Baitek Fe-
rencz), II., Fő-utca.

VIDÉKEN.

SZÁLLODÁK ÉS VENDEGLŐK.

Tatatavóros.

Esterházy szálló.
Szarvas vendéglő.

Komárom.

Aranyhordó szálló.
Malitz Kezsi, vendéglő.

Sport kávéház, (Molnár Zsigm.)
Nemzeti kávéház, (Honigschnab-
el M.)

Katzer Pál vendéglője.
Szkeszfőjérvár.

Magyar király szálló, (Barnay
Ignác) színház mellett.

Fekete sas szálló (Endersz J.)
Győr.

Fehér hajó szálló.
Posch N. vendéglő.
Erzsébet kávéház.

Központi kávéház.
Pannonhalma.

Nagy vendéglő.
Pápa.

Griff szálló, (Gév. Lakner A.-né).
Gál szálló.
Graff kávéház.

Kis-Czell.
Korona szálló.
Hungária szálló.

Matias István, vasuti vendéglő.
Szabó Lajos, vendéglője.
Horváth József, kávéháza.

Korona szálló.
Devecser.

Nemzeti szálló, (Stóger Miksa.)
Sárközy Antal vendéglője, Lő-
völd-tér.

Keszthely.
Hullám szálló.

N.-Kanizsa.
Korona szálló.

Csak'ornya.
Zrinyi szálló.

Varasd.
Vadember szálló (Hajós László.)

Czegled.
Budapesti szálló, (Wallisch Antal)

Vasuti vendéglő, (Wallisch Antal)
Nagy-Körös.

Városi nagy szálló.
Kecskemét.

Hungária szálló (Kunráth Károly)
Beretvás szálló (Beretvás Pál)

Szolnok.
Nemzeti szálló (Fodor Dániel)
étterem kávéház.

Magyar Király szálló étterem
kávéház.

Korona kávéház.
Kossuth szálló (Szabó István)

Jászberény.
Lehel szálló (Veresgi F.)

Csongrád.
Magyar Király szálló (Goda I.)

Szeged.
Tisza szálló, (Marschall J.)
Kass viziradó (Kass János)
étterem kávéház.

Pilzeni kávéház, étterem (Ba-
veszt Lőrincz.)

Horváth testvérek Hagommacher
vendéglője.

Schwarz J. vendéglője (posta
mellett.)

Ipar kávéház.
Makó.

Korona szálló.
Spitzer Bernát kávéháza.

Batonya.
Korona szálló.

Gyula.
Oszkány János vendéglője.
Zóna kávéház (Tarkó István).

N. Klinda
Ozánis és Stampf, Kasch-féle
szállodája.

N. Becskerek.
Róza szálló (étterem kávéház).
Lloyd kaszinó vendéglő (Bobek
György.)

Pettyó vendéglő.

Arad.

Fehér kereszt szálló (Nagy L.)
Milenium sörcsarnok (Schuch
és Braun)

Korona kávéház (Grünwald S.)
Déva

Fehér kereszt szálló (English
Bela) étterem kávéház.

Hungária szálló.
Metropol kávéház.

Pancsova.
Weisz szálló.

Temesvár.
Koronaherceg szálló. Étterem,
kávéház.

Hungária szálló (étterem kávéház)
Pilzei sörcsarnok (Simonsz J.)

Verszet.
Glückmann szálló.

Lugos.
Concordia szálló.

Orsova.
Magyar király szálló, (Osanicz J.)
Vasuti vendéglő, (Homolka M.)

Petöfi szálló (Hlutas János)
Györi Sándor vendéglője, Kos-
suth kör.

H. M. Vásárhely.
Nemzeti szálló (Németh Kálmán)
étterem kávéház.

Orosháza.
Alföld szálló.

Cseh Húgó vendéglője, vasutál-
omás mellett.

Békes-Csaba.
Nádor szálló (Reichardt József)
étterem, kávéház.

Flume szálló (Kotter Károly)
étterem kávéház.

Vasuti vendéglő (Salamon J.)
Nagyvárad.

Széchenyi szálló, étterem kávéh.
Fekete sas szálló, étterem kávéh.
Vasuti vendéglő (Kriszta S.)
Csarnok kávéház. Roth Kálmán.

Kolozsvár.
Központi szálló (Nagy Gábor),
étterem kávéház.

Nevyork szálló (Bogyó és Tanaski)
Angol királyi szálló (Sebesy J.)
Pilseni fő forrás étterem, (Pier-
chv F.)

Grand kávéház (Moldován D.)
Európa kávéház, (Gárdonyi J.)
Erzsébet kávéház, (Grün A.)
Vasuti vendéglő (Graff János)

Maros Váásárhely.

Transylvánia szálló
Lützer étterem.

Európa kávéház.
N. Szeben.

Római császár szálló.
Nagy sörcsarnok.

D. Szt. Márton.
Nemzeti szálló.

Décs.
Ófák Antal, szállóda.
Hungária szálló, (Ment Béla.)
Nagy fa vendéglő, (Mohay S.)
Vasuti vendéglő, (Keller S.)

Beszterce.
Sabing szálló.
Magyar király szálló.

Torda.
Korona szálló, (Tóth István.)

Brassó.
Grand szálló, (Lebovits Mór.)
Pellicán J. szálló.

Erdélyi Ódona vendéglője.
Nevyork kávéház, (Gotszmann.)

Sepsi-Szt.-György.
Városi szálló.

Debreczen.

Aranybika szálló, étterem, kávé.
Fehér ló szálló.

Paris kávéház, (Kiss Lajos)
Emke kávéház, (Kiss Adolf.)

Debreczen szállóda és vendéglő,
(Németh András.)

Vasuti vendéglő, (Óttó Sándor.)

Szatmár.

Hungária szálló (Friedl Forencz.)
Vászkürt szálló, (Takács K.)
Kath. kör vendéglő, (Pongrácz L.)

Máramaros-Sziget.

Korona szálló, (Österreich S.)
Uradaali sörcsarnok. (Endt J.)
Ótthon kávéház, (Tatár Guszt.)

Sümeq.

Nagy vendéglő.
Zalaegerszeg.

Bárany szálló, (Fridrich Lajó)
Korona szálló, (Domokos István)

Áltsó Lendva
Korona szálló (Seubauer András)
Poppel vendéglő.

Reverencis J. vendéglője.
Sárvár.

Korona szálló (Ritter Lajos)
Szombathely.

Szabaria szálló, (Hainsman J.)
Hungária szálló (Nagy Béla)
Szabaria kávéház

Közseg.

Strutz szálló (Jellasis Ignác)

Körmenid.

Korona szálló (Scheck Ignác)
Szt. Gotthárd

Hittauer korona szálló.
Hegedüs G. vendéglője.

Csorna.

Korona vendéglő.
Erzsébet kávéház (Nemes I.)

Kapuvár.

Zöldfa szálló (Kudlicska K.)
Hungária szálló

So ron

Pannonia szálló.
Czeny Antal vendéglője.

Biriz Pál vendéglője, vürkerület
Kosina Herman kretasziget
vendéglője

Pozsony.

Zöldfa szálló (Palugyay K.)
Aranyaszar szálló.

Chovantsek Lajos vendéglője.
Bayer Hugo kávéháza Róza-u.

Vác.

Pannonia szálló, (Perflin József)
Pilschl Antal, káptalan sörcsarnok
vendéglője.

Esztergom.

Fürdő szálló (Schleifler Lajos)
Magyar király szálló.
Központi kávéház.

Pörge: Béla, vendéglője.

Érsek-Ujvár.

Oroszlán szálló.
Krendt vendéglő.
Nagy kávéház.

Nyitra.

Korona szálló.
Aranyaszarus szálló.
Pitzer Mihály és T. kávéháza.

„Emke” kávéház, (Sarlay Elek).
Szegszárd.

Szegszárd szálló.
Óttó F. kávéháza.

„GLÓRIA“

fényképnagyító-műintézet

Budapest, VII., Király-utca 33.

Elvállal boom-züst papírra életnagyságu fényképeket, valamint olajfestményeket és késtarajzokat

z **jutányos ár mellett**

FÉNYKÉPÉSZÉK, FESTŐK, RAJZOLÓK és MŰ-

KEDVELŐK részére nyers agyilások és kontorok jutányosan eszközöltetnek.

Olcsó és mégis jó cipőt vásárolhat RETEK MENYHÉRT

nagy cipőraktárában

Budapest, VII., Király-utca 81. sz.

Női cipők:	Úri cipők:
Kiv. bor. v. lasz. cipők 1 00	Ével. lap. bor. munk. 1 50
Kiv. fin. laak. cipő 2 -	váló. cipő 1 50
Fin. lasz. cz. cipő sziv. 3 -	Fin. vaksz. v. cipők 3 50
Fin. zörgőbor. cz. cipő 3 -	Vagy a nők 3 50
Fin. kerty. cz. cipő 3 50	Kész. szim. kőcipő 4 50
Fin. kerty. cz. cipő 3 50	Finon. bonyolult. bot. 4 50
Fin. laak. cipő, szim. 4 20	cipő 4 -
Fin. zörgőbor. cz. cipő 4 50	Finon. vaksz. cipő 4 50
Fin. zörgőbor. cz. cipő 4 50	Finon. szim. cipő 4 50
Zörg. mag. zón. v. úri. cipő 4 80	Rész. kőcipő 4 50
Kerty. gom. v. úri. cipő 4 80	Szim. kőcipő 4 50
Szín. baránia fűzős cipő 4 80	Szim. cipő 4 50
Szín. bar. zomb. cipő 4 80	Szím. bar. cipő 4 50
Szín. bar. cz. cipő 4 80	Csicska fűzős v. zörgő 4 50
Csicska fűzős v. zörgő 4 50	cipő 4 50

Világ híres cipőgyárakból pontosan esztétikusan.

Meg nem felelő árak készséggel kisereltetnek.

!!! Kizárólag saját készítményy !!!

ELVEM : Csakely-lászlón, nagy forgalm.

Vendéglő átvételi értesítés!

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy Budapest, a Keleti pályaudvar átellenében, a „Keleti Kávéház“ tiszszomszédságában a Bethlen-utca sarkán

VII. Csömöri-út 16. sz. a levő

GALLUS FÉLE

NAGYVENDEGLŐT

átvettem.

Minden igyekezetem oda irányul, hogy előzetesen pontos kiszolgálással, jutányos árakkal, kitűnő etelekkel és italokkal kiérdemeljem a n. é. közönség megaláztatását.

Számom látogatásáért eszedik

HACK ISTVÁN, vendéglős.

Az Andrassy-úti Klivényi-terem volt főnöke.

Geduldiger Hugó

Első Magyar Ruggvanta Bélyegző-Gyár

ÉS VÉSŐ-INTÉZET.

BUDAPEST. VI. KER. VÁCI-ÚT 17. SZ.

Ajanlja magát mindenmű vésnöki munkát legszebb és legolcsóbb kivételre u. m. monogramok evőeszközökre, felhívemük bélyegzése szállodák részére, kitérőhívtelen jelző tenával, ruggvanta-bélyegzők, kivágott ezüst monogramok szivartárcákra stb.

Pálfy-féle rózsapaprika.

Egy próbarendelés elégséges, hogy habár jóval drágább a többi paprikánál, mégis azt használjuk.

== Szép színű nem erős ==

Mintát, árjegyzeket bérmentve küld

Pálfy-féle cs és kir. szab. paprikagyár
SZEGEDEN.

ALAPITTATOTT 1850.

FEDMANN S. utóda SÖWY SÁNDOR

paplan, matracz, roulette és ágyneműek gyártmánya.

Budapest, VI., Eötvös-utca 23. a.

Elvállal Szálóda, Koroda és Intézetek se szakbavagó berendezéseket, a legelősből és pontos kiszolgálással mellett. Pályozomtatom t. vevőimet alant felsorolt árjegyzékemre.

Rouge Paplan	Prima Satin-paplan egy szélességgel
I. sz. 3 em. 105 105 cm a kör 2 70	I. sz. 2 em. 105 105 cm a kör 2 20
II. sz. 4 " 115 105 " " " 3 10	II. sz. 4 " 115 105 " " " 3 20
III. sz. 5 " 125 175 " " " 3 50	III. sz. 5 " 125 175 " " " 3 40
IV. sz. 6 " 135 185 " " " 4 -	IV. sz. 6 " 135 185 " " " 4 70

Secunda Satin-paplan	Ezüst-Cloth Ia minőség
I. sz. 2 em. 105 105 cm a kör 4 40	I. sz. 2 em. 105 105 cm a kör 3 50
II. sz. 4 " 115 105 " " " 4 80	II. sz. 4 " 115 105 " " " 4 60
III. sz. 5 " 125 175 " " " 5 40	III. sz. 5 " 125 175 " " " 5 70
IV. sz. 6 " 135 185 " " " 6 -	IV. sz. 6 " 135 185 " " " 6 70

Atlasz-paplan minden színben

14 koronától feljebb.

Matraczok fínom nyers vászonból 3 részben.

Volin 1. sz. nagys. 180 200 cm a kör 7 -	Teng. fű 2. sz. nagys. 180 200 cm a kör 9 20
2. sz. " " " " " " 7 50	Afrikai 1. sz. " " " " " " 9 60
Teng. fű 1. sz. " " " " " " 8 40	2. sz. " " " " " " 9 60

Pobuda Károly Fia

fényképész.

Elvállalja a fényképészeti szakba vágó összes munkáit a legjutányosabb árban és a legfinomabb kivitelben. Csoportoknak és egyleteknek különös árkedvezményy !!!

Budapest, II., Albrecht-út 9. sz.